ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ
ΧΡ. Π. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Λήδρας 153/6 ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Άγίου Άνδρέου 80 ΛΕΜΕΣΟΣ
Λεωφόρος Γεωργίου Ε' 6 ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
Ζήνωνος Κιτιέως 39 ΛΑΡΝΑΣ
Τηλέφ. 3213 καὶ 2366 Λευκωσία
Ταχ. Κιβ. 260

ΜΟΔΙΣ
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ
ΓΑΝΤΙΑ Άνδρικὰ
Γυναικεῖα — Παιδικὰ
Δερμάτινα — Suede
Γλασὲ καὶ μάλλινα

ΚΥΠΡΟΣ

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΠΡΩΙΝΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ — ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ «ΚΟΣΜΟΣ ΛΤΔ»
ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδὸς Ἀποστόλου Βαρνάβα 10 ΤΑΧ ΚΙΒ. 330
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διευθύνσεως 2883 Συντάξεως 4231
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1½ ΓΡΟΣΙ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
8
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1952
ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ
Ἔτος 10ον—Ἀριθ. φύλλου 27

COSMOS PRESS LTD.
Managing Director

ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝ ΚΑΙΡΩ ΕΠΑΡΚΕΙΣ Ν' ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΝ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΕΠΙΤΕΛΑΡΧΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΒΑΝΤΕΜΠΕΡΓΚ

ΑΘΗΝΑΙ 7 (Ρ.Α.).—Τὴν 11.50 π.μ. ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς κατευθυνόμενος εἰς Ἄγκυραν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῆς Ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας στρατηγὸς Βάντεμπεργκ. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν ἀπεκαιρέτισαν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ἀεροπορίας κ. Κελαϊδής, ὁ ἀντιστράτηγος κ. Γάβας ἐκ μέρους τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ναυτοῦ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς στρατιωτικῆς ἀπεστολῆς.

Ὁ στρατηγὸς Βάντεμπεργκ, ἐρωτηθείς, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὁπὸ δημοσιογράφων ἐὰν αἱ ἀεροπορικαὶ δυνάμεις τῶν χωρῶν τοῦ Βορειοατλαντικοῦ συμφώνου ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς ναυτικὰς, δύνανται ν' ἀντιμετωπίσουν ἀποτελεσματικὸς τὸν κίνδυνον ἀπὸ μέρους Ρωσσικῶν ὑποβρυχίων εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀπήντησεν, ὅτι αἱ δυνάμεις τοῦ ΝΑΤΟ θὰ εἶναι ἐν καιρῷ ἐπαρκεῖς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς.

Ἐρωτηθεὶς ἐξ ἄλλου, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη κατασκευῆς ἀεροπορικῶν βάσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιτελάρχης ἀπήντησεν ὅτι τὸ ἀμυντικὸν πρόγραμμα τοῦ ΝΑΤΟ προβλέπει τὴν κατασκευὴν ὅλων τῶν ἀναγκαίων βάσεων.

Τέλος ὁ στρατηγὸς Βάντεμπεργκ ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὰς συνομιλίας, τὰς ὁποίας εἶχεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὅτι διεπίστωσε τὴν πολὺ καλὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀεροπορίαν.

—ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΡΙΤΖΓΟΥΑΙΝ

Ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν δυτικὴν Θράκην ἀρχιστράτηγος τῶν δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ στρατηγὸς Ρὶτζγουαιη ἀπηύθυνε, προτοῦ ἐγκαταλείψῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος πρὸς τὸν ὑπουργὸν ἐθνικῆς ἀμύνης κ. Πιτσίκαν, τὸ ἀκόλουθον μήνυμα: «Εἶμαι εὐτυχὴς διὰ τὰς περιποιήσεις, τῶν ὁποίων ἔτυχον πάντοτε ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας. Εὐχάριστον ἐπίσης ὑπῆρξεν δι' ἐμὲ τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου εἰς τὴν Θράκην μὲ συνώδευσεν ὁ διοικητὴς τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων τῆς Τουρκίας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεργασίας μας θὰ εἶναι λίαν εὐχάριστον δι' ὅλας τὰς χώρας τοῦ ΝΑΤΟ».

Ὁ ὑπουργὸς ἐθνικῆς ἀμύνης κ. Πιτσίκας ἀπαντῶν εἰς τὸν στρατηγὸν Ρὶτζουγαιη ἐτόνισεν ὅτι αἱ ἐπισκέψεις του εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἰδιαιτέρως εὐχάριστοι καὶ ἐξαιρετικῆς σημασίας, ἀποφέρουν δὲ ὠφέλιμα ἀποτελέσματα τόσον διὰ τὴν χώραν μας ὅσον καὶ δι' ὅλα τὰ κράτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ συμφώνου.

ΘΥΕΛΛΑΙ ΚΑΙ ΧΙΟΝΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7 (Ρέουτερ).—Καταστρεπτικαὶ τρικυμίαι ἐπλῆξαν πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ θύελλαι ἐξερρίζωσαν δένδρα, κατέρριψαν πασσάλους τηλεφώνων καὶ τηλεγράφων εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Πυκνὴ χιὼν ἐκάλυψε τὰς Ἄλπεις καὶ τὰ ὄρη Χάρτς. Γάλλοι μετεωρολόγοι προλέγουν, ὅτι ἀργὰ ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἡ θύελλα θὰ ἐνακήψῃ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΙΝΔΙΑΣ

ΜΑΝΙΠΟΥΡ (Ἰνδίαι), 7 (Ρέουτερ).—Τὰ κτίρια τῆς πόλεως ἐσείσθησαν ὑπὸ σεισμοῦ μετρίας ἐντάσεως τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν, διαρκείας 40 δευτερολέπτων. Δὲν ἀνεγγέλθησαν ζημίαι.

ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΣΙΔΝΕΥ, 7 (Ρ.).—Στατιστικαὶ δημοσιευθεῖσαι σήμερον δεικνύουν σοβαρὰν βελτίωσιν τῶν ἐξαγωγῶν τῆς Αὐστραλίας. Κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον αἱ ἐξαγωγαὶ ὑπερέβησαν τὰς εἰσαγωγὰς κατὰ 35 ἑκατομμύρια λιρῶν, ἐνῶ κατὰ τὸν ἴδιον μῆνα τοῦ προηγουμένου ἔτους αἱ εἰσαγωγαὶ ὑπερέβησαν τὰς ἐξαγωγὰς κατὰ 43 ἑκατ. λιρῶν.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΤΟΥ Γ.Σ.Π.

Ἡ νεοεκλεγεῖσα ἐπιτροπεία τοῦ Γ.Σ.Π. συνεβουλεύσατο ἐς συνεδρίαν κατηρτίσθη εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς: Γεώργιος Πούλιας, πρόεδρος, Δημοσθένης Συμεωνίδης, ἀντιπρόεδρος, Χαρῆς Παπαϊωάννου, γραμματεύς, Λέλλος Τσεριώτης, ταμίας, Διαγόρας Νικολαΐδης ἔφορος καὶ Κώστας Ἰωαννίδης, βοηθὸς ἔφορος.

ΒΑΡΩΣΙΑ, 7 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε σήμερον ἐν πρόσωπον, εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν 21 περιστέρια, 3 γάλοι καὶ 4 δρυιβες, περιουσία τῆς ἐκ Βαρωσίου κ. Φωτεινῆς Ἀντώνη Κανικλίδη.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

ΕΩΡΟΥΜΕΝ ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν διὰ τὴν συμπάθειαν μετὰ τῆς ὁποίας τοῦτο παρηκολούθησεν ἐξ ἀρχῆς τὴν προσπάθειάν μας ὅπως δώσωμεν εἰς τὸν τόπον ἕνα βελτιωμένον τύπον καθημερινῆς ἐφημερίδος, μὲ ἐγχρώμους καὶ συχνὰ ἑξασελίδους καὶ ὀκτασελίδους ἐκδόσεις, καὶ ἡ ὁποία τόσον ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τυπογραφικῆς ἐμφανίσεως νὰ μὴ ὑστερῇ ποσῶς τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων. Αὐτὴ ἦτο ἡ ὑπόσχεσις, τὴν ὁποίαν εἴχομεν δώσῃ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ποὺ ἐξηγγείλαμεν τὴν ἔκδοσιν τῆς «Κύπρου».

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐφημερίδος μας, αἰσθανόμεθα μεγίστην ἠθικὴν ἱκανοποίησιν διότι, χάρις εἰς τὸν ἄρτιον δημοσιογραφικὸν μας ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος ἔχει λειτουργήσῃ ἄψογος, ἠδυνήθημεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ὑπόσχεσίν μας.

Ὅσον ἀφορᾷ, ἐξ ἄλλου, τὴν τυπογραφικὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς, θεωροῦμεν καλὸν νὰ πληροφορήσωμεν, ὅτι εἴχομεν ἐξασφαλίσῃ τὰς ὑπηρεσίας Ἀθηναίου ἀρχιτιεστοῦ, εἰδικοῦ περὶ τὴν λειτουργίαν ταχυπιεστηρίων, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἓξ μηνῶν ἀφίχθη εἰς Κύπρον καὶ ἠσχολεῖτο μὲ τὴν προκαταρκτικὴν διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ταχυπιεστηρίου μας ἐργασίαν. Εἰς τὸν τομέα ὅμως τοῦτον, δηλαδὴ τῆς τυπογραφικῆς ἐμφανίσεως, ὁμολογοῦμεν ὅτι ὑστερήσαμεν. Καὶ ὑστερήσαμεν διότι ὁ εἰδικὸς Ἀθηναῖος ἀρχιπιεστὴς μας ὀλίγας μόνον στιγμὰς μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ πρώτου ὀκτασελίδου φύλλου τῆς «Κύπρου», ἐν τῇ ἀγωνίᾳ καὶ τῷ ζήλῳ του νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὴν πολύπλοκον αὐτὴν μηχανήν, ὑπέστη δυστύχημα, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου μετεφέρθη ἀμέσως εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Κατόπιν τούτου ἡ ἐκτύπωσις τῆς «Κύπρου» ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ὑπὸ μαθητευομένων παρ' αὐτῷ νεαρῶν Κυπρίων πιεστῶν, οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὴν μεγίστην τῶν εὐσυνειδησίαν καὶ ἐπιμέλειαν, δὲν διέθεσαν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας τεχνικὰς γνώσεις καὶ τὴν πεῖραν διὰ νὰ ἐκτυπώσουν πολυσέλιδον ἐφημερίδα μὲ ἄψογον ἐμφάνισιν ἐπὶ ἑνὸς πολυπλοκωτάτου μηχανήματος, ἀξίας πολλῶν χιλιάδων λιρῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πρῶτον εἰσαχθὲν ἐν Κύπρῳ, καὶ τὸ ὁποῖον ἐκτυπώνει 12 χιλ. πολυσέλιδων φύλλων καθ' ὥραν.

Αὐτὴν τὴν ἐξήγησιν ἐθεωρήσαμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ παράσχωμεν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μας, οἱ ὁποῖοι καθημερινῶς ἐρωτοῦν πότε θὰ δώσωμεν τὰς ὀκτασελίδους, ἑξασελίδους καὶ ἐγχρώμους ἐκδόσεις, τὰς ὁποίας τοὺς ὑπεσχέθημεν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀφείλομεν νὰ διαβεβαιώσωμεν, ὅτι καταβάλλομεν πᾶσαν προσπάθειαν ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν ὅ,τι γενικῶς χρειάζεται διὰ μίαν ἀρτίαν ἐμφάνισιν τῆς «Κύπρου» ὅπως τὴν ὑπεσχέθημεν. Καὶ ἐπειδή, φυσικά, θὰ ἀπαιτηθῇ κάποιο χρονικὸν διάστημα μέχρις ὅτου ἐξασκηθῇ τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν καὶ παραλάβωμεν ἐκ Γερμανίας ὡρισμένα ἐξαρτήματα τοῦ ταχυπιεστηρίου, ἐκρίναμεν ὀρθὸν καὶ σκόπιμον νὰ περιορισθῶμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ἑβδομαδιαίαν ἔκδοσιν τῆς «Κύπρου», ἥτοι ἐκάστην πρωΐαν τῆς Δευτέρας. Ὅταν δὲ θὰ εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι θὰ δώσωμεν ὀκτασελίδους, ἑξασελίδους καὶ ἐγχρώμους ἐκδόσεις, ὡς ὑπεσχέθημεν, θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝ μας ἔκδοσιν.

Εἰς τὴν διευθέτησιν αὐτὴν προβαίνομεν διότι πρόθεσίς μας εἶναι νὰ στηρίξωμεν διὰ τοῦ ταχυτύπου τυπογραφικοῦ μας ὀργανισμοῦ τὴν «Κύπρον» ὡς ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝ ἐφημερίδα ἐπὶ ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων βάσεων ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς αὐτὴν μακροχρόνιον ζωήν. Τοῦτο εἶμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν διότι διαθέτομεν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα τεχνικὰ καὶ οἰκονομικὰ μέσα.

Ἡ πρώτη ἑβδομαδιαία μας ἔκδοσις θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν πρωΐαν τῆς μεταπροσεχοῦς Δευτέρας, 17ης Νοεμβρίου.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΤΟΝ ΣΤΑΛΙΝ ΩΣ ΠΡΟΔΟΣΑΝΤΑ ΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

ΖΑΓΚΡΕΜΠ 7 (Ρέουτερ).—Ὀρδὴς τῆς ὁποίας ἠγείτο ὁ Ὀ Τζίλας, μέλος τοῦ Πολίτ—Μπυρὸ τῆς Γιουγκοσλαβίας, κατηγόρησε σήμερον, 35ην. ἐπέτειον τῆς Ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως, τὸν Στάλιν ὡς προδώσαντα τὴν Ὀκτωβριανὴν ἐπανάστασιν. «Τὰ ἀποτελέσματα, εἶπε, τῆς ἐπαναστάσεως δὲν δύνανται νὰ μεταβληθοῦν ἀπὸ τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων προδοσίαν τῆς ὑπὸ τῆς γραφειοκρατικῆς ὀλιγαρχίας τοῦ Στάλιν. Οἱ παρηκμασμένοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν κοινωνίαν, δὲν δύνανται ἐπικρατοῦν ἐπὶ μακρόν. Ἐὰν ὅμως τὸ πνεῦμα καὶ αἱ προθέσεις τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως καταστάλησαν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἐπανεμφανίσθησαν μὲ ὅλην τὴν ἀκτινοβόλον δόξαν των εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν».

Η ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΦΟΝΟΥ ΝΕΑΡΑΣ ΚΟΡΗΣ ΥΠΟ ΤΟΝ ΜΗΝΥΣΤΗΡΟΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΒΑΡΩΣΙΑ

Η ΜΑΙΑ Η ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗ ΟΤΙ ΠΡΟΕΚΑΛΕΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΕΙΣ ΦΥΛΑΚΙΣΙΝ ΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ

ΒΑΡΩΣΙΑ, 7 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ Κακουργιοδικεῖον κατεδίκασε σήμερον εἰς φυλάκισιν πέντε ἐτῶν τὴν ἐξ Ἀγ. Θεοδώρου Παρδενόπην Χατζηγιάννη, μαΐαν, ἡ ὁποία κατηγορεῖτο ὅτι προεκάλεσεν ἔκτρωσιν καὶ διὰ τῆς ἐκτρώσεως τὸν θάνατον τῆς ἐξ Ἀγ. Ἡλίας Σταυρούλας Παναγιώτου, εὐρὸν αὐτὴν ἔνοχον ἀνθρωποκτονίας.

Τὸ Δικαστήριον ἐβασίσθη κυρίως εἰς τὴν κατάθεσιν, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ἡ Σταυρούλα Παναγιώτου προτοῦ ἀποθάνῃ, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀδελφῆς τῆς ἀποθανούσης.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Κακουργιοδικείου ἀπαγγέλλων τὴν ἀπόφασιν εἶπεν ὅτι ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ἡλικία τῆς κατηγορουμένης, ἐτόνισεν ὅμως ὅτι αἱ τοιαῦται πράξεις πρέπει νὰ σταματήσουν.

—Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΟΝΟΥ ΕΙΣ ΒΑΡΩΣΙΑ

Ἀκολούθως τὸ Κακουργιοδικεῖον ἐπεληφθη τῆς ὑποθέσεως τοῦ φόνου εἰς Ἀμμόχωστον εἰς τὴν ὁποίαν κατηγορεῖται ὁ ἐξ Ἁγίου Φωτίου Πάφου Χαράλαμπος Ἡροδότου, ὅτι ἐφόνευσε τὸν μηνυτὴν τοῦ Μαρούλαν Χαραλάμπους ἐκ Βαρωσίων.

Ὁ δικηγόρος τοῦ Στέμματος κ. Ραοὺφ Ντεκτὰς ἤνοιξε τὴν ὑπόθεσιν εἰπὼν περίπου τὰ ἑξῆς: Τὸ ἐλατήριον εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι, παρρδόξως, ἡ ἀγάπη. Δι' ἀκεκτόν διάστημα ὁ κατηγορούμενος καὶ ἡ ἀποθανοῦσα ἐγνώριζον ὁ εἷς τὸν ἄλλον καὶ τὴν 11 Ἰουνίου ἠρραβωνίσθησαν. Ἡ μήτηρ τῆς κόρης ἦτο πολὺ αὐστηρὰ καὶ δὲν ἄφινε τοὺς μνηστευμένους νὰ ἐξέρχωνται μόνοι των. Λόγῳ τῶν περιορισμῶν αὐτῶν ὁ κατηγορούμενος ἐσχημάτισε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν τὸν ἤθελαν.

Ὁ κατηγορούμενος συνήθιζε νὰ ἐπισκέπεται τακτικὰ τὴν οἰκίαν τῆς μνηστῆς του καὶ πάντοτε εἶχε συζητήσεις μὲ τὴν πενθερά του διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου. Τὴν 3.30 μ.μ. τῆς 17 Ἰουνίου ὁ κατηγορούμενος ἐπεσκέφθη καὶ πάλιν τὴν οἰκίαν τῆς μνηστῆς του ὅπου εὗρεν αὐτὴν μετὰ τῆς μητρός της. Ὁ κατηγορούμενος ἐπροχώρησεν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ ἑνὸς καναπέ. Τότε ἠρώτησε τὴν πενθερὰν του διὰ τελευταῖον φορὰν πότε θὰ γίνῃ ὁ γάμος. Ἡ πενθερὰ του ἀπήντησεν ὅτι εἶναι καλύτερα νὰ διαλυθῇ ὁ ἀρραβὼν λόγῳ τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς του. Ἡ μνηστὴ ὑπεστήριξεν αὐτὰ ποὺ εἶπεν ἡ μητέρα της.

Ὁ κατηγορούμενος τότε ἐζήτησε νὰ τοῦ κάμουν ἕνα καφὲ καὶ νὰ τοῦ ἐπιστρέψουν τὰ διάφορα δῶρα, τὰ ὁποῖα εἶχε προσφέρει εἰς τὴν μνηστήν του. Ἡ κόρη ἐπροχώρησε πρὸς τὸ μαγειρεῖον ἵνα ἑτοιμάσῃ καφὲ καὶ ὁ κατηγορούμενος τὴν ἠκολούθησεν, ἐνῶ ἡ πενθερὰ ἠκολούθει κατόπιν ἀπὸ αὐτόν.

Ὅταν ἡ κόρη ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν τοῦ μαγειρείου ὁ κατηγορούμενος ἀνέσπασε μάχαιραν καὶ κατέφερεν ὀκτὼ θανασίμα πλήγματα εἰς διάφορα μέλη τοῦ σώματος αὐτῆς. Ἡ πενθερά του, ἡ ὁποία προσεπάθησε νὰ σώσῃ τὴν θυγατέρα της ἐπληγώθη ἐπίσης εἰς τὰς χεῖρας.

Τὸ μαχαίρι, τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησεν ὁ κατηγορούμενος τὸ εἶχεν ἀγοράσει καὶ ἐπὶ τοῦ εἴχεν ἀκονίσει ὁ ἴδιος τὴν προτεραίαν τοῦ ἐγκλήματος, διότι, ὅπως εἶπε, τοῦ τὸ ἐζήτησεν ἡ πενθερά του διὰ νὰ σφάξουν ἕνα ὁνί δι' ἕνα πάρτυ. Ἡ πενθερὰ τοῦ κατηγορουμένου ὅμως ἀρνεῖται αὐτὸ τὸ σημεῖον. Ἀφοῦ ἐμοιχαίρωσε τὴν μνηστήν του ὁ κατηγορούμενος ἔβγαλε τρέχων, ἁπέταξε τὸ μαχαίρι εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀγ. Ζώνης καὶ μετέβη εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Διακοπῆρῶν ὅπου συνήντησεν ἕνα ἀπὸ τοὺς δικηγόρους του.

Ἡ ἀστυνομία τὸν συνέλαβεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Διακοπῆρῶν καὶ ὁ κατηγορούμενος ἐδήλωσε πρὸς αὐτὴν ὅτι ἤτο ἑτοιμος νὰ παραδοθῇ ἐθελουσίως. Ἐπίσης οὗτος προέβη εἰς κατάθεσιν ἐθελουσίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶπεν, ὅτι ἐμαχαίρωσε τὴν μνηστήν του διότι τὸν εἶχε προκαλέσει ἡ πενθερά του καὶ τὸν εἶχεν ὑβρίσει ἡ μνηστή του.

Ἐν συνεχείᾳ ἐλήφθη ὡς μάρτυς ὁ κτηματολογικὸς ὑπάλληλος κ. Ἰωαννίδης, ὁ ὁποῖος κατέθεσε σχέδιον τοῦ μέρους ὅπου διεπράχθη τὸ ἔγκλημα. Τὸ Κακουργιοδικεῖον ἐπεσκέφθη εἶτα τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὸ Δικαστήριον ἀνέβαλε τὴν συνεδρίαν του διὰ τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας.

Δικηγόροι τοῦ κατηγορουμένου παρίστανται οἱ κ.κ. Στέλιος Παυλίδης καὶ Γ. Μιλωνᾶς.

Η ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΜΟΣΧΑ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΟΜΙΛΩΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ, ΗΠΕΙΛΗΣΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΟΤΙ "ΘΑ ΣΚΑΨΗ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ ΤΗΣ" ΕΑΝ ΕΞΑΠΟΛΥΣΗ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΜΟΣΧΑ 7 (Ρέουτερ).— Ὁ στρατάρχης Στάλιν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν κεμμουνιστῶν ἡγετῶν εἰς τὸ θέατρον Μπολσόϊ τῆς Μόσχας, κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 35ης ἐπετείου τῆς Ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως. Ἐφαίνετο ὑγιής, μὲ τὸν στολὴν στρατάρχου. Βαδίζων μὲ σταθερὸν βῆμα κατέλαβε τὴν θέσιν του εἰς τὸν δεύτερον σειρὰν καθισμάτων τοῦ προεδρείου ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Ὁ Μιχαὴλ Περβούχιν, ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ μέλος τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Προεδρείου, εἰς λόγον του ἀνεκοίνωσεν τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τοῦ Σοβιετικοῦ λαοῦ, τονίσας ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦ Στάλιν πρὸς τριπλασιασμὸν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας μέχρι τοῦ 1960, θὰ συμπληρωθῇ ἐν καιρῷ. «Ἡ Σοβιετικὴ βιομηχανία, εἶπε, παράγει σήμερον ἀνὰ πᾶν ἐννεαήμερον, ὅσα παρῆγεν ἡ Τσαρικὴ Ρωσσία ἐν τοῖς ὁλοκλήροις ἔτεσι. Ἡ παραγωγὴ γαιανθράκος, ἡ ὁποία τὸ 1913 ἀνῆρχετο εἰς τὸ ἕνα δέκατον τῆς Βρεττανικῆς, τὸ 1951 ὑπερέβη κατὰ 25 τοῖς ἑκατὸν τὴν Βρεττανικήν.

—ΑΠΕΙΛΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Παρατεταμένα ἐπευφημίαι ἐχαιρέτισαν τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Περβούχιν ὅτι ὁ Σοβιετικὸς στρατὸς εἶναι ἀήττητος. «Ἐπομένως, ἐσυνέχισεν, οἱ Ἀμερικανοὶ ἰμπεριαλισταὶ καὶ λακέδες δέον νὰ μὴ ὑποτιμοῦν τὴν Σοβιετικὴν ἐνοπλον ἰσχύν, ἡ ὁποία δύναται νὰ καταφέρῃ συντριπτικὸν πλῆγμα ἐναντίον τοῦ μνημείου τοῦ Λένιν, διαρκείας ἑπτὰ λεπτῶν, ἀπενθυνόμενος πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ τὸ ἔθνος εἶπεν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ πατρίς, Αἱ Σοβιετικαὶ προτάσεις εἰρήνης εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωνται ὡς ἐνδειτικὸν ἀδυναμίας. Ὁ Καπιταλισμὸς θὰ σκάψῃ τὸν τάφον του, ἐὰν ἐξοπλίσῃ πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσσίας. Ὁ μεταπολεμικὸς ἰμπεριαλισμὸς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰσήλθεν εἰς τὸν ἀτραπὸν πρὸς παγκόσμιον πόλεμον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι τὰ Σοβιὲτ εἶναι τώρα ἰσχυρότερα παρὰ ποτὲ προηγουμένως καὶ αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις των εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀντιταθοῦν τὸ πλῆγμα μὲ συντριπτικὰ πλήγματα.

Μετὰ τὸν λόγον του ὁ στρατάρχης ἔβγαλε τὸν χαρακτῆρα τῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα παρελήλυθον ἐνωπίον του ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ἡ παρέλασις ἔσχισε τὴ συνοδείᾳ μανοβρολισμῶν τοῦ Κρεμλίνου καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους στρατιωτικῆς φιλαρμονίας ἐκ χιλίων ὀργάνων.

—ΔΟΞΑ ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΝ ΣΤΑΛΙΝ»

Τὴν παρέλασιν παρηκολούθησεν ὁ Στάλιν φέρων στολὴν στρατάρχου. Ἐπὶ εἰδικῆς ἐξέδρας ἵστατο οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων χωρῶν καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν χρεοδείων. Ἡ παρέλασις ἐφέτος διήρκεσεν ὀλιγώτερον ἢ πέρυσι καὶ δὲν ἐνεφανίσθη ἱππικόν.

Ῥῶσσοι ἀθλητὰι ἐπορεύοντο πάλλαϊκῆς διαδηλώσεως ἐπὶ τρίωρον λαβούσης χώραν μεσημβρίαν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Πλατεῖαν. Διαδηλωταὶ ἐκράτουν εἰκόνας τοῦ Λένιν, τοῦ Στάλιν, τοῦ Μολότωφ, Μαλένκωφ, Βοροσίλωφ, Μπουλγκάνιν, Μπερία, Καγκάνοβιτς, τοῦ Μάο Τσὲ Τούγκ, τοῦ Βορειοκορεάτου πρωθυπουργοῦ Κὶμ Ἰλ Σένγ κλπ. Ἡ διαδήλωσις ἐτελείωσε μὲ τὸν ὕμνον «Δόξα, δόξα εἰς τὸν μεγάλον Στάλιν».

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΠΡΟΕΒΗΣΑΝ ΕΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

ΣΥΝΕΣΤΗΣΑΝ ΟΠΩΣ ΦΥΓΟΚΕΝΤΡΩΘΟΥΝ ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΕΝΤΟΝΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 7 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Πληροφορε

Η ΝΕΑ ΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΜΙΣΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Άρθρον της Άμερικανίδος δημοσιολόγου κ. BETTY MILTON GASKILL.

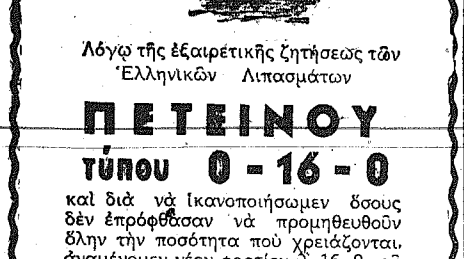
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 1 Νοεμβρίου.

Από τινων μηνών ή Σοβιετική Ένωσις έχει εξαπολύσει ένα νέου είδους πόλεμον εναντίον του Άμερικανικού Έθνους. Ο πόλεμος αύτός δεν διεξάγεται με τα συνήθη μέσα, άλλα με ένα όπλον εξ ίσου αποφασιστικόν: την προπαγάνδαν. Πρόκειται διά την εκστρατείαν μίσους εναντίον του Άμερικανικού λαού, ή οποία με την πάροδον του χρόνου καθίσταται περισσότερον επιθετική και διεξάγεται εις δριμύτερον ακόμη τόνον.

Μέχρι τελευταίως, ή Ρωσσική προπαγάνδα περιωρίζετο εις επικρίσεις διά το Αμερικανικόν κυβερνητικόν σύστημα και διά τον αμερικανικόν τρόπον ζωής. Οι Ρώσσοι απεκάλουν τους Αμερικανούς «ιμπεριαλιστάς», «εκμεταλλευτάς των μαζών», «δούλους της Γουόλ Στριτ». Τώρα όμως, η προπαγάνδα αύτη ήλλαξεν άποτόμως και προσέλαβε την μορφήν μίσους εναντίον του Αμερικανικού λαού. Ο εκπρόσωπος της Ρωσσικής προπαγάνδας Πέτερ Ποσπέλωφ, ώμίλησε περί «Αμερικανών ιμπεριαλιστών», οι οποίοι άπομυζούν το αίμα του Σοβιετικού λαού και έχουν διαπράξει έναντίον μας εγκλήματα, τα οποία δεν θα λησμονήσωμεν ποτέ». Αλλά ποία είναι τα εγκλήματα; Ο Σοβιετικός τύπος και το ραδιόφωνον έχουν κάμει μερικάς υπήξεις. Η σφυρηλατημένη του Σοβιετικού στρατού «Ερυθρός Άστήρ» ώμίλησε δι' ένα «Ρώσσον αντάρτην», τον Μποκάρεφ, τον οποίον συνέλαβον και εξηφάνισαν οι Αμερικανοί. Ανεφέρθησαν επίσης και διάφορα άλλα επεισόδια. Τα αποτέλεσμα ήτο ότι εις διάστημα μιάς εβδομάδος, ολόκληρος ο μηχανισμός της Ρωσσικής προπαγάνδας έστράφη εναντίον των Ηνωμένων Πολιτειών. Εν τούτοις, η εκστρατεία αυτή του μίσους κατά της Αμερικής είχεν προετοιμασθή από μακρού χρόνου και εξαπολύθη συγχρόνως πρός όλα τα σημεία του κόσμου: την Ευρώπην, την Αμερικήν και την Ασίαν. Αλλά πότε οι Αμερικανοί διέπραξαν αυτά τα «εγκλήματα» εις βάρος των Ρώσσων; Όπως ανέφερον ο Ποσπέλωφ, κατά το 1918–1919. Οι Ρώσσοι, εβδαίως, αναφέρουν και άλλας περιπτώσεις και προσπαθούν συγχρόνως να δυσφημήσουν τους Αμερικανούς πολιτικούς και στρατιωτικούς ηγέτας. Αλλά το βάρος της εκστρατείας μίσους έναντίον της Αμερικής συνεκεντρώθη εις το κορεατικόν ζήτημα. Ως γνωστόν, οι Ρώσσοι διακηρύσσουν ότι αι Αμερικανικαί στρατιωτικαί δυνάμεις διεξάγουν μικροβιολογικόν πόλεμον εις την Κορέαν. Οι κομμουνιστικοί ραδιοσταθμοί μεταδίδουν καθημερινώς είδήσεις περί ε'Αμερικανικών ωμοτήτων» εις την Κορέαν και παραβάλλουν τα Αμερικανικά στρατεύματα με τον χιτλερικόν στρατόν.

Ποίοι είναι άρα γε οι αντικειμενικοί σκοποί της Σοβιετικής αυτής εκστρατείας μίσους εναντίον των Ηνωμένων Πολιτειών; Αντικειμενικοί παρατηρηταί εις την Ουάσιγκτων δεν νομίζουν ότι οι Ρώσσοι εξαπέλυσαν την εκστρατείαν των αυτήν επειδή προτίθενται να επιτεθούν εις το έγγύς μέλλον. Αί πληροφορίαι λέγουν ότι δεν γίνονται κινήσεις στρατευμάτων εις το εσωτερικόν της Ρωσσίας. Το Κρεμλίνον έχει έναν απώτερον γενικόν σκοπόν: να δυσφημήση εις τα μάτια του κόσμου την Αμερικήν και τον καπιταλιστικόν κόσμον έν γένει. Τοιουτοτρόπως, ελπίζουν ότι θά δημιουργήσουν τοιαύτην σύγχυσιν εις τον κόσμον ώστε μία στρατιωτική σύγκρουσις να μήν καθίσταται απαραίτητη. Ο Στάλιν, όπως άλλωστε και ο Λένιν, πιστεύει ότι τα αποφασιστικά κτυπήματα έναντίον του εχθρού είναι δυνατόν να καταφερθούν και να είναι αποτελεσματικώτερα, μόνον όταν υπάρξη σύγχυσις εις τας γραμμάς του. Επομένως ή εκστρατεία αυτή μίσους έναντίον της Αμερικής ευδοκιμεί εντός του ευρυτέρου σοβιετικού σχεδίου να καταστή ασθενέστερος ο δυτικός κόσμος. Έτσι, όταν θά έλθη ο καιρός του τελικού πλήγματος τα πράγματα διά την Μόσχαν θά είναι ευκολώτερα.

Οι κίνδυνοι από την εκστρατείαν αυτήν μίσους κατά της Αμερικής είναι μεγάλοι, διότι εν τω μεταξύ είναι πιθανόν να δηλητηριασθούν αί σχέσεις των Ηνωμένων Πολιτειών με τον δυτικόν κόσμον. Είναι λοιπόν άναγκαίον διά την Αμερικήν να αντιδράση αποτελεσματικώς. Και από της απόψεως αυτής ο καλύτερος τρόπος διά να άναταίση κανείς εις τον ψυχολογικόν πόλεμον που διεξάγει ή Μόσχα, είναι να διατεθή χρήμα και να οργανωθή από αμερικανικής πλευράς ή ιδεολογική άμυνα των Ηνωμένων Πολιτειών και του ελευθέρου κόσμου.

Λόγω της εξαιρετικής ζητήσεως των Ελληνικών Λιπασμάτων

ΠΕΤΕΙΝΟΥ

ΤΥΠΟΥ 0 - 16 - 0

και διά να ικανοποιήσωμεν όσους δεν επρόφθασαν να προμηθευθούν όλην την ποσότητα που χρειάζονται, αναμένομεν νέον φορτίον 0—16—0 του ΠΕΤΕΙΝΟΥ με το ατμόπλοιον «ΣΤΙΟ» εντός της προσεχούς εβδομάδος.

ΕΤΑΙΡΙΑ Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΣ ΛΤΔ.

Λεμεσός, Αμμόχωστος, Λευκωσία, Λάρναξ, Πάφος.

ΜΑΓΙΚΟ ΠΑΛΑΤΙ

Σήμερον ΣΑΒΒΑΤΟΝ μέχρι και της ΤΡΙΤΗΣ
= Πιό ΕΠΙΘΥΜΗΤΗ... από το χρυσάφι των ΠΕΙΡΑΤΩΝ!...
= Πιό ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ... από το θιαιτέρο Γιακαγάνι! ..

Η Θρυλική Βασίλισσα της όθόνης
ΥΒΟΝ ΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

Αληθινή Κυρίαρχος των ΕΠΤΑ ΘΑΛΑΣΣΩΝ και των τρομερών κουρσάρων που έστηναν τον τρόμο στους ώκεανούς.

ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΤΩΝ

ΠΑΝΕΓΧΡΩΜΟ — (ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ «Α»)

Το Μεγαλοπρεπέστερο θέαμα όλων των εποχών!..

Συμπρωταγωνιστούν:
ΦΙΛΙΠ ΦΡΕΝΤ — ΡΟΜΠΕΡΤ ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ
ΑΝΤΡΕΑ ΞΙΓΚ

ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Εις το Διάλειμμα των εσπερινών και νυχτερινών παραστάσεων ή περίφημη έπταμελής ορχήστρα «REGIS» υπό την διεύθυνσιν του κ. ΣΑΣΣΟΥ θά έκτελή ένα πρόγραμμα εκλεκτής Μουσικής.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΝ

Η Αίγυπτος διαθέτει πολλά αξιοθέατα, τις Πυραμίδες τον Νείλο και το χορό της κοιλιάς. "Οσοι πάνε στις Πυραμίδες, τις θαυμάζουν κι' ύστερα χασουρτεύονται. Οσοι αντικρύζουνε τον Νείλο, τον απολαμβάνουν κι' ύστερα βαρυούνται. Όσοι, όμως, πηγαίνουν να δούν χορό κοιλιάς, στρώνονται, τα πίνουν, ένθουσιάζονται και μπαίνουν στο βαθύτερο νόημα της χαρτείας της εξωφρενικής εκείνης γής που απότελεί τον πρόλογο της μυστηριακής μαύρης ήπείρου.

"Αν οι άνθρωποι ενός τόπου είναι ή κυρία έκφρασή του, οι χοροί τους άποτελούν την έρμηνεία της ίδιας της ψυχής τους. Πολλές φορές στην Αλεξάνδρεια και στο Κάιρο, καταφέραμε να εισδύσουμε στην φιλοσοφία της ραχατλίδικης Ανατολής, που χαίρεται το λικνιστικό στριφογύρισμα της μελαγχής κοιλιάς περί τον άξονά της, με ιαχές κι' εκρήξεις.

—Γιάλα! Γιάλα!

Κι' όμως, όπως διαβάζουμε στις εφημερίδες, ο Νάγκιμπ, στη σειρά των μέτρων που παίρνει γιά την άναμόρφωση της χώρας του, περιλαμβάνει και την κατάργηση του χορού της κοιλιάς. Από δώ και πέρα οι μελαχρές κοιλιές των όρχηστρίδων της χώρας του Νείλου θ' ακινητήσουν γιατί στην περιστροφική τους κίνηση συγκρούονται, λέει, με την δημοσία αίδώ.

Δεν νομίζω, φυσικά, πώς έχει έντελώς άδικο ο Νάγκιμπ να βάλη χέρι στις άφηνιασμένες κοιλιές των μελαμψών όρχηστρίδων της χώρας του. Γιατί άσχετα με τά... βαθύτερα νοήματα που μπορεί κανείς ν' άντλήση άπό τα συμβολικά στριφογυρίσματά τους τό θέαμά τους έξάπτει φοβερά την φαντασία. Άμφιβάλλω, άσφτσο, άν ή άπαγόρευση θά είναι τελεσίδικη. Προσπάθησε κάποτε κι' ό παντοδύναμος Κεμάλ, να καταργήση τους άμανέδες που ήσαν ή πιό γνήσια έκφραση του μουσικού αίσθήματος της χώρας του. "Ομως έκείνος άπέθανε κι' οι άμανέδες μένουν.

Σήμερα, σε πείσμα του μεγάλου άναμορφωτού ή χώρα του άντηχεί άπ' άκρου σ' άκρο άπ' τα μακρόσυρτα και βαρυστέναχτα τραγούδια κι' ραδιοφωνικού σταθμού της μεταδίδουν στους αίθέρες, κι' έξω άπό τα σύνορα, τους μουσικούς λυγμούς, γεμάτους ντέρτια και καϋμούς.

Δέν έξρω τί πιάνει τους άναμορφωτές νά τα δάζουν με τα πιό έντονα χαρακτηριστικά της χώρας τους. Ίσως είναι κεντημένη ταχύτης γιά μεταρρυθμίσεις που το νέο πνεύμα τους δέν δέχεται τίποτε παληό. Αλλά μερικά «παληά» είναι τόσο παληά ώστε οί ρίζες τους συμπλέκονται με τις ίδιες ρίζες του τόπου. Πώς είναι δυνατόν, έξαφνα, νά καταργηθούν, στά σοδαρά στην Ισπανία οί ταυρομαχίες; Συμπολίτης μας που διάδασε πρό ήμερών μιά σχετική είδηση γιά μιά κίνηση που γίνεται στη χώρα των ταυρομάχων γιά την κατάργηση του άγριου και γραφικού τούτου, έθίμου μού έξέφρασε την κατάπληξή του:

—Είναι τρελλοί, μωρέ;

—Ποιοί; Καί γιατί;

—Αύτοί που ζητάνε νά καταργηθούν οί ταυρομαχίες. Μά φαντάζεσαι την Ισπανία χωρίς ταυρομάχους, άρένες, πικαντόρος και τορεαντόρος; Θά ήταν σάν νά καταργούσαμε στην Ελλάδα την Βουλή και τους παλιτικούς μας. Ποείται ή έξοδος Έλλάδα μας χωρίς αύτά;

—Έ, όχι δέδαια.

—Έμ πώς νά νοηθή Ισπανία χωρίς ταυρομαχίες και Ιταλία χωρίς καντσονέτες και Τουρκία χωρίς άμανετζήδες και Αίγυπτος χωρίς χορό κοιλιάς και Αγγλία χωρίς πουριτανούς και Αμερική χωρίς παλαδώμαρες;

Ο συμπολίτης είχε δίκηο. Κάθε τόπος έχει τα χαρακτηριστικά του, όπως έχει και ό δικός μας τα δικά του. Αν καταργηθή ό χορός της κοιλιάς στην Αίγυπτο ή χώρα αύτή θά χάση μιά άπό τις πιό χαρακτηριστικές έκφράσεις της. Όπως άν είχε καταργηθή ποτέ στην Έλλάδα το καφενείο, ή Βουλή ή καλή δρα ό χορός της κοιλιάς των μισθοδίαιτων Έλλήνων.

Δ. ΨΑΘΑΣ

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ, ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΟΣ

Ο 20ετής Τζων Λίντμπεργκ, υιός του διασήμου αεροπόρου Τσάρλς Λίντμπεργκ (του οποίου το μικρότερον παιδί είχεν άπαχθή και δολοφονηθή από τον Χάουπτμαν) επέστρεψεν εις Νέαν Υόρκην άπό μακράν επιστημονικήν κρουαζιέραν εις τον Άτλαντικόν, κατά την οποίαν εμελέτησεν έκτασιν πολλών εκατοντάδων τετραγωνικών μιλίων εί; τον δυθόν του ώκεανού. Άνωτέρω, ό νεαρός Λίντμπεργκ, που σπουδάζει γεωλογία και θαλασσογραφίαν εις το Πανεπιστήμιον του Στάνφορδ, κρατών ένα σωλήνα με ζωϊκά και φυτικά δείγματα, ληφθέντα άπό τον δυθόν του Άτλαντικού, εις δάθος 100 μ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΧΕΘΕΙΣΑΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΝ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ

ΚΛΑΡΑ ΠΕΤΑΤΣΙ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΗ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΕΝΟΣ ΑΝΕΥ ΟΡΙΩΝ ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΤΡΑΓΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΙΩΕΤΙΑΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΡΑΣΤΩΝ

27ον

Ναί! σήμερον είναι ή δεκάτη τρίτη.

Δεκάτη τρίτη! ό άριθμός της άτυχίας. Έμένα όμως μού φέρνει τύχη.

Ο Μουσσολίνι άκούει τους λυγμούς της.

—Γιατί κλαΐς; Κλαρέττα;

—Θεέ μου! άπό εύτύχια! "Αχ! πόσο σέ άγαπώ.

Το δράδυ αύτό, που ό Μουσσολίνι περνάει μέ την Κλάρα άπό άπομεμακρυσμένο σπιτάκι του χωρικού Τζιακόμο, άποφασίζεται δριστικά ή τύχη του. Είς τό Μιλάνον ή ριζοσπαστική παράταξις των Παρτιζάνων ύπερίσχυσε της ήπίας παρατάξεως, που ήθελε νά δοηθήση τον Μουσσολίνι νά άποδράση και νά διαφύγη. Είς το Ντόγκο έμφανίζεται τώρα ένας κρατικός ύπάλληλος, όγδαρτι 'Ασυντίζιο, που αύτοκαλείται συνταγματάρχης Βαλέριο. Ό Νέρι, δσο και άν ήθελε δέν τολμάει νά άποκρύψη άπό τον νέον κάκκινον «φαφέντην» το κρησφύγετον του Μουσσολίνι.

Είναι, περίπου, ένδεκα η ώρα το πρωί, όταν οί δυό έρασταί ξυπνούν. Η Κλάρα άνοίγει το παράθυρο. Δέν δρέχει πιά. Κάτω στό δάθος, έπάνω στη λίμνη, είναι ξαπλωμένη όμίχλη. Αί δουνοκορφές είναι κρυμμένες μέσα στά σύννεφα. Η ήμέρα είναι πένθιμη και σκοτεινή.

'Αφού έπρογευμάτισαν μέ ζεστό γάλα και ψωμί, έδγήκαν και έκάθησαν μπροστά στό σπίτι, στό γρασίδι, δυό δήματα τιό πέρα, πηδών άρνάκια. Η Κλάρα τά φωνάζει και πάνε κοντά της. Τά άθώα ζώα διστάζουν. Σιγά-σιγά όμως παίρνουν θάρος και πλησιάζουν τους δυό ξένους.

Ξαφνικά όμως τό δάζουν στά πόδια, σάν νά είχαν ταραδεί άπό κάποιο άόρατο φάντασμα. Άπό μακρυά άκούεται ό θόρυδος κινητήρων.

Κάποιο άεροπλάνο! σκέπτεται ή Κλάρα.

Ο χωρικός, που άνεδαίνει άπό κάτω τους πληροφορεί πώς ήταν δυό αύτοκίνητα, που σταμάτησαν κάτω στο δρόμο. Σέ λίγο έμφανίζονται και οί έπιδάται των. Μεταξύ αύτών ό Μουσσολίνι άναγνωρίζει τον Νέρι. Ένας άπό τους άνδρες, τον οποίον ό Μουσσολίνι δέν γνωρίζει του συνιστάται:

«Συνταγματάρχης Βαλέριος». Τα μάτια του λάμπουν, τα λόγια του όμως φαίνονται φιλικά. «Ήλθα, σάν φίλος, γιά νά σάς άπελευθερώσω, του λέγει. Μέ άγρια όμως φωνή, φωνάζει: «Κάντε γρήγορα! διαζόμαστε».

Ο Μουσσολίνι άρπάζει το χαρτοφύλακά του. Τρείς άνδρες μεταφέρουν άπό το σπίτι, τις δυό δαλίτσες και το μπαουλάκι μέ τα ξένα χαρτονομίσματα σ' ένα άπό τα αύτοκίνητα. Η Κλάρα άπό τη διασύνη της, ξεχνάει την τσάντα της. Άνεδαίνουν στό αύτοκίνητο και πέρνουν θέση. Μεταξύ τους κάθεται ένας παρτιζάνος. Δεξιά του δε ό Δαλέριο και άριστερά τους ό Νέρι.

ΤΙ ΣΑΣ ΕΚΑΜΑ;

Ο χωρικός τους παρακολουθεί. Η γυναίκα του εύρήκε μέσα στο δωμάτιο την τσάντα της Κλάρας. Την άνοιξε. Περιείχε τρία μαντηλάκια, ένα κραγιόν, ένα μικρό διδλιαράκι, που δέν μπορούσε νά διαδάση, μέ ποιήματα του Πωλ Τεραλντύ, μερικά χαρτονομίσματα και ένα φύλλο άπό φοινικόδενδρο. Ήταν το φύλλο, που ή Κλάρα είχε κάψη άπό τον φοίνικα του «Πελάτσο Βενέτσια» την τελευταία φορά που είχε πάει έκεί.

Στη στροφή, που ό δρόμος διακλαδώνεται και ένας τραδάει γιά την Πορλέτσα έχει κτίσει το σπιτάκι του ό συνταξιούχος μηχανικός Μπελίνι. Είναι το ύπ' άριθμόν 14 σπιτάκι της κοινότητος «Τζιουλίνο ντε Μετσάγκρα». Ο Μπελίνι πάσχει άπό άνθρωποφοδία και ή άρρώστεια του ποδιών του τον κρατάει πάντα μέσα στό σπίτι.

Η οίκογένεια είχε κιόλας γευματίσει και ό οίκοδεσπότης ξαπλωμένος σέ μιά πολυθρόνα, στη δεράντα, έπαιρνε τον ύπνάκο του.

Δίπλα του κάθεται ή γυναίκα του και πλέκει ένα πουλόβερ. Μερικά δήματα πιό πέρα κάθηνται δύο νεαρές κοπέλλες, έπισκέπτριες άπό το Μιλάνον και κόδουν ένα μοντέλλο άπό μιά έφημερίδα μέ μόδες. Δίπλα τους παίζει ένα γρασιμόφωνο, σιγά δουλ, είς τρόπον ώστε νά μή διαταράσσει τον ύπνάκο του οίκοδεσπότη.

Ο ήλιος κάπου και που έμφανίζεται άνάμεσα άπό τα πυκνά σύννεφα. Σέ λίγο θά δρέξη. Ένώ όλος ό κόσμος δρίσκεται άνω—κάτω, έδώ στη μοναξιά, νομίζεις πώς δέν συμδαίνει τίποτε, τόση είναι ή ήσυχία που δασιλεύει.

Νά που κατεδαίνουν όμως τώρα δυό αύτοκίνητα άπό ψηλά. Σταματούν μπροστά στό σπίτι.

Ο άπόμαχος μηχανικός ξυπνάει και όπως στέκεται μέ τις γυναίκες στην άκρη της δράντας, έπειδή ύποφέρει άπό άνθρωποφοδία και δέν τού άρέσει νά δλέπη ξένο κόσμο, άθελά του, ερωτάει: Τί συμδαίνει;

«Μέσα όλοι σας γρήγορα» του άνταπαντάει ό Δαλέριο. «Καί μή ξεμυτήσει κανένας σας στο παράθυρο» λέγει ένώ γεμίζει το αύτόματο όπλο του.

Όλοι έντρομοι έγκαταλείπουν τρεχάλα την ταράτσα και πάνε νά κρυδούν μέσα στο σπίτι.

Ο Δαλέριο κυττάει όλόγυρά του. Δέν δλέπει πουθενά άνθρώπο. Άνοίγει τότε την πόρτα του αύτοκινήτου, άρπάζει τον Μουσσολίνι άπό το μπράτσο και τον τραδάει στον τοίχο. Ο Μουσσολίνι τον άκολουθεί χωρίς νά προδάλη καμμιά άντίστασι. Η Κλάρα κρεμιέται άπάνω του. Είχε πιά καταλάδη πώς είχε σημάνει ή τελευταία ώρα του και κλαίει, κλαίει συνέχώς.

Ο Δαλέριο άπαγγέλλει, μπερδεύοντας, μερικές λέξεις σάν νά τις είχε μάδει άπ' έξω: «Ο Μουσσολίνι, ό ύπ' άριθμόν 2 εγκληματίας πολέμου κατεδικάσθη άπό την εθνική άπελευθερωτική έπιτροπή είς θάνατον».

Η Κλάρα, μόλις άκούει τα λόγια του, μπήζει τις φωνές και προσπαδεί νά καλύψη, μέ το ίδιο το κορμί της τον άγαπημένο της.

Το πρόσωπο του Μουσολίνι είναι κάτωχρο σάν τον τοίχο μπροστά στον οποίο τον έχουν στήσει. Το μέτωπό του σκεπάζει κρύος ίδρώς και τα χείλη του μόλις κατορθώνουν νά άρθρώσουν «Μά τί σάς έκαμα;»

Ο Δαλέριο έγέμισε το αύτόματό του και πιέζει την σκανδάλη. Το όπλο του όμως παθαίνει άφλογιστία.

Έξηγριωμένος το πετάει κάτω και άρπάζει το πιστόλι του. Σκοπεύει και τραδάει τη σκανδάλη και πάλι όμως τίποτε. Παθαίνει και το πιστόλι άφλογιστία.

Ένας παρτιζάνος απεδάει και του προσφέρει το όπλο του. Ο Δαλέριο του το άρπάζει και μ' αύτο ρίχνει στο Μουσσολίνι πέντε σφαίρες. Ο Ιταλός δικτάτωρ γονατίζει ένα χαμόγελο διαστέλλει τα παγωμένα χείλη του. Με το δεξί του χέρι κρατάει άγκαλιασμένη την νεκρή και αύτή πιά άγαπημένη του.

Ο Δαλέριο προχωρεί και του δίνει τη χαριστική δολή. Ο Μουσσολίνι πέφτει πιά έπάνω στο κουφάρι της Κλάρας και το αίμα, που τρέχει άφδονο άπό τα τραύματά του, άναμιγνύεται μέ το δικό της. Έπειτα ό Δαλέριο άρίζει δυό παρτιζάνους άς σκοπούς, γιά νά φυλάξουν τα πτώματα και αύτός μαζί μέ τους άλλους ξαναγυρίζει στο Ντόγκο.

Οί δυό σκοποί όνομάζονται Λίνο ό ένας και Σαντρίνο ό άλλος. Σκύδουν έπάνω στην Κλάρα και δλέπουν στο λαιμό της, μιά χρυσή άλυσιδούλα. Την δλέπουν άλλά δέν την έγγίζουν.

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΟΡΕΤΟ

Άπό τα Ντόγκο έρχονται δυό φορτηγά αύτοκίνητα. Είναι γεμάτα μέ τα πτώματα των γνετών φασιστών, που έξετελέσθησαν είς το Ντόγκο. Μεταξύ είναι και ό Μαρσέλο Πετάτσι, ό άδελφός της Κλάρας, τον δ. ποίον οί παρτιζάνοι είχον έκλάδει γιά τον Βιττόριο Μουσσολίνι, τον γυιό του Ντούτσε.

Τα δυό φορτηγά αύτοκίνητα σταματούν στην δίλλα και ό Λίνο μέ τον Σαντρίνο φορτώνουν τα δυό κουφάρια, που μέχρι τής στιγμής έφρούρουν, είς το πρώτο αύτοκίνητο.

Ολοταχώς τα δυό αύτοκίνητα κατευδύνονται πλέον, μέσω του Κόμο προς το Μιλάνον, δπου, στην μικρή πλατεία Λορέτο, ένα άγριο πλήθος ύποδέχεται μέ άγριοφωνάρες το μακάδριο φορτίο των δυό φορτηγών αύτοκινήτων. Έδώ καταδιδάζονται τα πτώματα και έναποτίθενται κατά γής. Η νεκρή Κλάρα κράτει άκόμη στην άγκαλιά της τον νεκρόν Μουσσολίνι. Ένας χοντρός άνθρωπος, μέ σουλούπι χασάπη, τους ξεχωρίζει. Το δεξί της χέρι όμως μένει στη γανία που είχε πάρει, όπως έκρατούσε τον Μουσσολίνι, γιατί πιά ό θάνατος το είχε παγώσει..

Το πλήθος συνωστίζεται. Όλοι θέλουν νά διασχεδάσουν μέ το θέαμα των νεκρών. Ο άνθρωπος μέ το σουλούπι του χασάπη, σπκώνει τα πτώματα, το ένα μετά το άλλο, γιά νά μπορούν, έτσι, νά τα δλέπουν όλοι.

Αύτός είναι ό Παδολίνι, έφάνταξε πρός στιγμήν, ό τέως ύπούργός της Παιδείας. Άγριες δραδολικές κραυγές και σφυρίγματα έπηκολούθουν την κάθε έπίδειξί του.

Έρχεται ή σειρά του Μουσολίνι. Ο κόσμος ώρύεται και ή φωνή του άνθρώπου άναγγέλλει «και αύτή είναι ή Κλάρα Πετάτσι». Χιλιάδες τεντώνουν τα κεφάλια τους γιά νά ίδούν: «Άαα!».

Συνεχώς συρρέουν και άλλοι άνθρωποι και συνωστίζονται γιά νά ίδούν. Αύτοί όμως που δρίσκονται στις πρώτες σειρές δέν σκέπτονται καθόλου ν' άνταποκριθούν στις θέσεις των. Έχουν κυριολεκτικά μαγευθή άπό το άπαίσιο και φριχτό θέαμα, που τους παρέχεται δωρεάν.

«Μά θέλουμε κ' έμείς νά ίδούμε» φωνάζουν, άπειλητικά, οί άπό πίσω.

Τότε μερικοί άπό τους πρώτους συλλαμδάνουν μιά διαδολική ίδέα.

Λίγα δήματα πιό πέρα είναι ένα έργοστάσιο έπισκευής αύτοκινήτων, που σέ ύψος πέντε μέτρων έχει μιά μεγάλη σιδερένια δοκό. Δένουν τα πόδια των νεκρών και χωρίς δισταγμούς άνεδαίνουν έπάνω στό αίδερο δυό νεαροί και κρεμάνε άπό τα πόδια και μέ το κεφάλι πρός τα κάτω τα πτώματα.

Πρώτον, κρεμάνε τον Μουσολίνι. Τα μάτια του είναι άνοιχτά. Τα χείλη του και αύτά μισανοιγμένα σάν νά ήθελε κάτι νά είπή.

Έπειτα κρεμούν την Κλάρα Πετάτσι. Το χέρι της που είχε τη στιγμή του φόνου, άγκαλιάσει τον Μουσσολίνι κι' είχε κοκαλώσει στη θέσι αύτή, έγγίζει το μπράτσο του Μουσσολίνι.

Κι' έπειτα κρεμάνε, τον ένα μετά τον άλλον, δλους τους άλλους.

Τα πτώματα μένουν έκεί κρεμασμένα δλη την ήμέρα ώσπου ένύχτωσε και τα πλήθη άπό φρίκη άρχισαν νά διαλύωνται.

Όλη την νύχτα προσήρχοντο περίεργοι γιά νά ίδούν τό άπαίσιο θέαμα. Καμμιά ύδριστική λέξι δμως δέν ήκούετο πλέον. Μέ τό θάνατό του ό Μουσσολίνι έπλήρωσε τα μοιραία σφάλματά του και τις πράξεις δίας του καθεστώτος του. Ο τρόπος δμως που άπέθανε και ό,τι, έν συνεχεία, συνέδη μέ τό πτώμα του, αύτά πιά δασανίζουν την πόλι του Μιλάνου σάν έφιάλτης.

Τα χαράματα της έπομένης τα πτώματα κατεδάστηκαν άπό τη σιδερένια δοκό και μεταφέρθηκαν πρός ταφήν.

⁂

Τί άπέγιναν, ό χαρτοφύλακας του Μουσσολίνι, οί δυό του δαλίτσες και το κιδώτιο μέ τα ξένα χαρτονομίσματα; Κανείς δέν το ξεύρει ή καλύτερα κανείς δέν θέλει νά το ξεύρη. Οποιος, σήμερα, περάση άπό το Ντόγκο και έρωτήσει σχετικά, παίρνει την ψύχρα άπάντησι πώς ή φλυαρία γιά την δήθεν θησαυρό του Ντόγκο άποτελεί μύθον.

Κατεδαίνοντας δμως ό ταξιδιώτης πρός τα κάτω τις άνατολικές όχθες της λίμνης. Γκάρντα άπό τη Περαδεντόνα πρός το Λένο, δλέπει ένα σωρό σπιτάκια και χαριτωμένες διλλίτσες, που έχουν κτισθή όλες άπό το 1944 και έπειτα. Άντίθετα πρός τις δυτικές όχθες, έδώ δέν ύπάρχει παληό σπίτι. Και οί έκκλησιές και τα παρεκκλήσια άκόμη έχουν άνακαινισθή μεγαλοπρεπώς. Που δρήκαν οί κάτοικοι της περιοχής τα λεπτά; "Οποιος ύποδάλει την έρώτησι αύτή, δέν παίρνει καμμιά άπάντησι.

Που έπήγε ή χρυσή άλυσιδούλα, που οί δυό φύλακες του πτώματος της, ό Λίνο και ό Σαντρίνο, έδλεπαν στό λαιμό της; Κανείς δέν το ξεύρει.

Στην άλυσιδούλα αύτή κρεμόντουσαν τα γράμματα Κ και Β φκιαγμένα μέ 17 μπριλάντια — δηλαδή Κλάρα — Μπενίτο — και σέ μιά πλάκα καμψά χαραγμένες οί ήμερομηνίες 24—4——32 και 24—4—45 και ή φράσις: «Το σόνο τέ, τού σεΐ μέ», δηλαδή «έγώ είμαι σύ, Σύ είσαι έγώ».

Μέσα σ' αύτές τις έξη λέξεις, ή άτυχής Κλάρα Πετάτσι είχε κλείσει όλόκληρη τη ζωή της.

ΤΕΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΑΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΟΥ

Του κ. ΓΛΑΥΚΟΥ Τ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ μέρα, επέτειος του θρυλικού ολοκαυτώματος του Αρκαδίου, ανακαλά στη σύγχρονη ζωή του Ελληνισμού το μεγαλείο μιάς ένδοξης σελίδος της Ιστορίας του δαμμένης με το αίμα μιάς άπροθέσμητης ψυχικής άνάτασης δλων των ήθικών και φυλετικών του Ικανοτήτων. Ας άνασηκώσουμε λοιπόν τέτοια μέρα γιά λίγο το δλέμμα άπό τη ρουτίνα της καθημερινής ζωής κι' ας άφήσουμε, γιά λίγα λεπτά τη σκέψη ν' άνατρέξη εύλαδικά στα Ιστορικά γεγονότα, γιά ν' άντλήσωμε ήθικό και πνευματικό φώς άπό το ζώος μιάς άνυπέρδλητης θυσίας.

Μέσα στο μαύρο σκότος της τούρκικης τυρανίας περνούσαν τότε στην Κρήτη οί καιροί γεμάτοι δυστυχία και φρίκη. Το Αρκάδι, μοναστήρι κτισμένο άπό τον καιρό της Ένετοκρατείας, έγινε την έποχή αύτή το προπύργιον της έθνικής των Κρητών τιμής και τ' ορμητήριον κάθε έξέγερσης. Ήταν ό κρατήρας άπό τον οποίο άπειλητικό έπρόκειτο νά έκραγή τό τρομερό ήφαίστειο, ό Κρητικός λαός, στο έξέσπασμα της συνισταμένης των ήθικών και έθνικών του έπιδιώξεων. Γι' αύτό τον λόγο άπό το 1646 που ή Κρήτη στέναζε κάτω άπό τον γράδο της τούρκικης δαρδαρότητος, πολλές φορές είχε συληθή το μοναστήρι αύτό άπό το δάνασσο καταχτητή. Γρήγορα δμως άνελάμδανε κι' ή έθνική άνάγκη το εύρισκε πάντα στες έπάλξεις, έτοιμο ν' άποκριθή «παρόν» στην προσταγή της μεγάλης Ιδέας. Η στιγμή δμως ήρδε πού ό Τούρκος καιγχτητής άπεφάσισε νά δάση το τελειωτικό χτύπημα. «Απόδγαλε γούμενος Γαδριήλ τους 300 τζαναμπέτηδες (πολεμιστές) και τον άρχηγό τους Κ. Δημακόπουλο πού κλειστήκανε στο μοναστήρι γιατί δέν θ' άρίσω πέτρα έπι πέτρας». Αύτό ήταν το μήνυμα πού έστειλε ό Μουσταφά Πασά Κιριττλής στον θρυλικό της μονής γούμενο. Κι' ήταν αύτό ό δαρύς της Ιστορίας κλήρος πού έπεφτε και πάλιν στην Ελληνική έκκλησία, την κιδωτό και τον ί

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣ. ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ο ΒΙΟΣ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΥΤΡΩΝ (ΚΥΘΡΕΑΣ)

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟ 911–12 Μ.Χ.

Τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. ΧΑΤΖΗΨΑΛΤΗ
Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης Φανερωμένης.

Γον (τελευταῖον)

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνῆλθεν ὁ Δημητριανὸς εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον τῶν Χύτρων, τὸν ὁποῖον ἐλάμπρυναν πρὸ αὐτοῦ τέσσαρες ἐπίσκοποι ἀνακηρυχθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἁγιοι.

Ἐκ τῶν χρονολογικῶν στοιχείων τῆς ἐκδοθείσης βιογραφίας του, ὁ Δημητριανὸς ἐγένετο ἐπίσκοπος περὶ τὰ ἔτη 890–891 μ.Χ., εἰς ἡλικίαν πεντήκοντα ἐξ ἐτῶν, μετὰ μοναχικὸν βίον τεσσαράκοντα ἐτῶν.

Ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μιᾶς εἰκοσπενταετίας ὁ Δημητριανὸς ἀπολμαινε τὴν ἐπισκοπὴν Χύτρων, πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως ἀναδειχθεὶς ὑπέροχος ἱεράρχης. Ἐφρόντισε διὰ τὴν προστασίαν τῶν χηρῶν, τὴν πρόνοιαν τῶν ὀρφανῶν, τὴν δικαίωσιν τῶν ἀδικουμένων, τὴν ὑποδοχὴν τῶν ξένων, τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀσθενῶν, τὴν παρηγορίαν τῶν φυλακισμένων, τὴν ἐπένδυσιν τῶν γυμνῶν, τὴν διατροφὴν τῶν πεινώντων καὶ τὴν εἰρήνευσιν τῶν διαμαχομένων. «Τῷ δὲ χαρίσματι τῶν ἰαμάτων, λέγει ὁ βιογράφος του, «πᾶσαν ἀπήλαυνε νόσον καὶ μαλακίαν... σὺ τέχνῃ χαίρων ἰατρικῇ τῶν ἐξ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ δοκησιμάτων, Χριστοῦ δὲ μόνον κλήσει καὶ τῇ τοῦ σταυροῦ σφραγῖδι ἡ δοθεῖσα τούτῳ χάρις τῶν ἰαμάτων ἐπηκολούθει· ἔνθεν δαιμόνων πάλιν ἐφεραυδεῖτο πλῆθος τῷ λόγῳ τοῦ Δημητριανοῦ». Πῶς τοῦτοις διέπρεπε καὶ εἰς τὸ κήρυγμα.

⁂

Κατὰ τὰ τελευταῖα τῆς ζωῆς του ἔτη, ὁ Δημητριανὸς ἐνῷ τὸ γῆρας ἐπίεζεν αὐτόν, ἐβοκλμασε θλίψεις, λύπας καὶ ταλαιπωρίαν χάριν τοῦ ποιμνίου του.

Περὶ τὸ ἔτος 911–12 μ. Χ., ὡς θύελλα ἐνέσκηψεν ἐναντίον τῆς Κύπρου ληστρικὴ ἐπιδρομὴ Ἀράβων, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἑνὸς ἀρνησιθρήσκου Ἕλληνος ὀνομαζομένου Δαμανοῦ. Ἐπὶ 4 μῆνας οἱ βάρβαροι ἐπιδρομεῖς διέτρεχον τὴν νῆσον καταστρέφοντες χωρία καὶ πόλεις, σφάζοντες ἀθῴους νέους, γέροντας, γυναῖκας καὶ νήπια ἀκόμη. Καθιδρύσαν τὴν τιμὴν γυναικῶν καὶ παρθένων. Ἥρπασαν περισσούσας καὶ πᾶν ὅ,τι πολύτιμον εἶχον οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι. Ἐν τέλει κατάφορτοι ἀφλρουν καὶ ἄγοντές μεθ' ἑαυτῶν πλῆθος σκρυθρωπῶν αἰχμαλώτων ἐπέβησαν τῶν πλοίων καὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Βαβυλῶνα, τὴν σημερινὴν Βαγδάτην.

Τὴν τύχην τῶν ἄλλων πόλεων καὶ χωρίων τῆς Κύπρου ἐδοκίμασαν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, καὶ οἱ Χύτροι. Ὁ Δημητριανὸς ἰδίοις ὤμοισιν καὶ μετὰ πόνου ψυχῆς εἶδε τὴν ἐκτυλιχθεῖσαν εἰς τὴν ἐπισκοπήν του ἀπειρίγραπτον τραγωδίαν μετὰ σφαγῶν, ἁρπαγῶν, δηώσεων καὶ αἰχμαλωσιῶν. Ἀνεστέναξε καὶ «δάκρυσι πολλοῖς τὸν τοῦ Θεοῦ ἐπεκαλεῖτο ἔλεον, εἰς ἀνάρρυσιν τῆς ὑπὸ λύκων ἀγρίων διεσκαρπένης καὶ διεφθαρμένης ποίμνης» του.

Μὴ ἔχων ἄλλο τι νὰ πράξῃ ὁ ἀποφασισθεὶς τοῦ ποιμνίου του γέρων ἱεράρχης ἠκολούθησεν «ὁπισθόπους» τοὺς αἰχμαλωτισθέντας μὲ τὴν ἀπόφασιν ἢ νὰ συμμερισθῇ πλήρως τὰ δεινὰ τῶν ἁρπαχθέντων Κυπρίων καὶ νὰ παρηγορήσῃ τούτους ἢ νὰ ἀπολυτρώσῃ καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τούτους εἰς τὴν πάτριον γῆν.

⁂

Ἀφικόμενος εἰς Βαβυλῶνα τῆς Μεσοποταμίας ἐπέτυχεν ἀμέσως καὶ ἐπέτυχε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος τῶν Ἀράβων. Εἰς τοῦ τον μετὰ δακρύων περιέγραψε τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ ἐξωμότου Δαμανοῦ ληστρικὴν ἐπιδρομὴν κατὰ τῆς Κύπρου, ἥτις κατὰ τὰς τότε συνθήκας μεταξὺ Βυζαντινῶν καὶ Ἀράβων, ἀπελάμβανε ἐνὸς ἰδιοτύπου καθεστῶτος αὐτονομίας, ἐπλήρωνε φόρους ἴσους εἰς τε τὸ Βυζάντιον καὶ τὸ Ἰσλὰμ καὶ ὁσάκις αἱ δύο μεγάλαι δυνάμεις ἦσαν ἐμπόλεμοι, ἔδει νὰ παραμένῃ οὐδετέρα. Ὁ Δημητριανὸς ἀνέπτυξεν εἰς τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀράβων ὅτι οἱ Κύπριοι οὐδὲν ἔπραξαν δυνάμενον νὰ θεωρηθῇ παράβασις τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν, διότι καὶ τοὺς φόρους των ἐπλήρωσαν ἀνελλιπῶς καὶ οὐδετερότητα ἔδειξαν αὐστηρὰν εἰς τὰς τότε συγκρούσεις Ἀράβων καὶ Βυζαντινῶν. Ἐνῷ τοιαῦτα ἔπραξε ὁ ἀρνητὴς τῆς πατρίου θρησκείας Δαμανὸς ἐπιδραμὼν ληστρικῶς εἰς τὴν νῆσον. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἱεράρχης ἐξώρκισε τὸν Ἄραβα ἀρχηγὸν νὰ σεβασθῇ τὰς συνθήκας ἐπανορθῶν τὴν εἰς νῆσον γενομένην ἀδικίαν, διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Κυπρίων αἰχμαλώτων. Τοῦτο καὶ ἐγένετο. Συγκινηθεὶς ἐκ τῶν δακρύων καὶ ἱκεσιῶν τοῦ Δημητριανοῦ ὁ ἄρχων τῶν Ἀράβων ἐξεπλήρωσε τὴν ζητηθεῖσαν παράκλησιν. Διέταξεν ἀμέσως τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν ἀδίκως αἰχμαλωτισθέντων καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἀπόδοσιν πάντων τῶν ἁρπαγέντων. Καὶ οὕτως ὁ Δημητριανὸς ἐπανέφερε πάντας εἰς τὴν πατρίδα. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸν βιογράφον τοῦ Δημητριανοῦ. Ἀλλὰ περὶ τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ Δαμανοῦ κατὰ τῆς Κύπρου κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ὁμιλήσωμεν ἐκτενέστερον ἐντὸς τοῦ πλαισίου ἱστορικῶν γεγονότων ἐπισυμβάντων κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ 10ου μ. Χ. αἰῶνος καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἔχομεν καὶ ἄλλοθεν εἰδήσεις ἐκ τῶν ἀραβικῶν καὶ ἑλληνικῶν πηγῶν.

Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῶν Ἀράβων κατὰ τὸ 904 μ.Χ., ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βυζαντίου ἀνέθεσε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στόλου εἰς τὰς χεῖρας ἱκανοτάτου ναυάρχου, τοῦ Ἰμερίου. Πράγματι, ὁ νέος ναύαρχος περὶ τὸ 906 μ. Χ. ἐπέτυχε λαμπρὰν κατὰ θάλασσαν νίκην ἐναντίον τῶν Ἀράβων. Ἀναθαρρήσαντες οἱ Βυζαντινοὶ ἐκ τῆς νίκης ταύτης παρεσκευάσθησαν λαμπρῶς νὰ ἐπιτεθῶσιν κατὰ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀράβων κατεχομένης Κρήτης. Τότε ὁ Ἰμέριος κατέλαβε τὴν Κύπρον, ἔχουσαν στρατηγικωτάτην θέσιν, ἐκ τῆς ὁποίας ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιχειρῇ ἐπιδρομὰς κατὰ τῆς Συρίας ἢ νὰ ἐμποδίζῃ πᾶσαν ἐκ Συρίας ἀποστολὴν ἐπικουρίας εἰς τοὺς Ἄραβας τῆς Κρήτης. Τὸν ναύαρχον Ἰμέριον, καταλαβόντα τὴν Κύπρον, οἱ κάτοικοι αὐτῆς τὸν ὑπεδέχθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ διότι συνεδέοντο μετὰ τῶν Βυζαντινῶν διὰ πλείστων δεσμῶν αἵματος, γλώσσης, θρησκείας καὶ πολιτισμοῦ ὡς ταῦτα ἐνεσαρκώνοντο τότε διὰ τῆς ὀρθοδοξίας. Οὕτω, τὸ ἰδιότυπον ἐκεῖνο καθεστὼς αὐτονομίας καὶ φόρου ὑποτελείας καὶ οὐδετερότητος ἔπαυσε, καὶ ἡ Κύπρος ἠνώθη, ὡς καὶ προηγουμένως εἰς ἄλλας ἐποχάς, μετὰ τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους. Διοικητὴς τῆς Κύπρου διορίσθη τότε ὁ Λέων ὁ Συμβατίκης, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθησαν ὁρισμένα καθήκοντα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐναντίον τῆς Κρήτης ἐκστρατείας. Ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ ἐπιχειρήσεις κατὰ τῆς Κρήτης ἀπέτυχον οἰκτρῶς, μετ' οὐ πολὺ δὲ ὁ ναύαρχος Ἰμέριος ὑπέστη ὑπὸ τῶν Ἀράβων ναυτικὴν ἧτταν παρὰ τὴν Σάμον. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ἐπιδρομὴ τοῦ Δαμανοῦ. Χαρακτηριστικὰ εἶναι τὰ λεγόμενα περὶ ταύτης ὑπὸ τοῦ Ἄραβος χρονογράφου. Μασουντῆ: «καὶ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος (911–12 μ.Χ.) ὁ Δάμανὸς ἀρχηγὸς τοῦ στόλου Μεσογείου ἔκαμεν ἐπιδρομὴν ἐναντίον τῆς νήσου Κύπρου, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εἶχον παραδῇ τὰς συνθήκας..καθ' ἃς συνωμολόγησαν μήτε τοὺς Ἕλληνας μήτε τοὺς Μουσουλμάνους νὰ βοηθῶσι καὶ νὰ πληρώνωσι φόρους ἡμίσεις μὲν εἰς τοὺς Μουσουλμάνους καὶ τοὺς ἄλλους ἡμίσεις εἰς τοὺς Ἕλληνας».

⁂

Ἀλλ' ἡ Βυζαντινὴ Κυβέρνησις δὲν ἄφησεν εἰς τὴν τύχην των τοὺς Κυπρίους. Ὁ τότε Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Νικόλαος ὁ Μυστικός, ὅστις ἦτο καὶ μέλος τῆς Ἀντιβασιλείας διὰ τὸν ἀνήλικον βασιλέα Λέοντα, ἔδρασε διπλωματικῶς ὑπὲρ τῆς Κύπρου.

Ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς τὸν Ἐμίρην τῆς Βαγδάτης κομίσαντας ἐπιστολὴν τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον εἶναι ἀριστούργημα διπλωματικῆς διατυπώσεως καὶ συγχρόνως σπουδαιότατη πηγὴ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Κύπρου κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ Πατριάρχης Νικόλαος ὑπέμνησε τὸν Ἐμίρην περὶ τῶν ὑφισταμένων ὡς πρὸς τὴν Κύπρον συνθηκῶν καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι οἱ Κύπριοι εἶναι τελείως ἀθῷοι, ὡς παραμείναντες αὐστηρῶς οὐδέτεροι ἔναντι τῶν ἀντιμαχομένων Βυζαντινῶν καὶ Ἀράβων, ἐπὶ πλέον δέ, ὅτι οἱ Κύπριοι ἐξεπλήρωσαν πιστῶς τὰς φορολογικὰς των ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς Ἄραβας. Ὁ Ἄγγλος καθηγητὴς Τζέγκινς, γράψας θαυμασίαν μελέτην ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Νικολάου ὑπέθεσε, οὐχὶ ἀστόχως, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ Δημητριανοῦ νὰ ἀπελευθερώσῃ τοὺς Κυπρίους ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας των, ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν διπλωματικὴν ἐνέργειαν καὶ τὰ τρισάγιον Νικολάου τοῦ Μυστικοῦ.

Ηολλὰ τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν Κύπρον θὰ ἰδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ἀκόμη, ἀλλ' ἐλπίζομεν νὰ τὸ πράξωμεν εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν.

⁂

Ὁ Ἐπίσκοπος Δημητριανὸς ἐπιστρέψας εἰς τὴν νῆσον ἀπέθανε μετ' ὀλίγον, περὶ τὸ 915–16 μ. Χ., τὴν 6ην Νοεμβρίου. Ἦτο δὲ τότε ἡλικίας 81 ἐτῶν. Διὰ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν κατετάχθη δικαίως μεταξὺ τῶν μεγάλων ἁγίων τῆς Κύπρου.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΑΝΙΤΑΡΙΩΝ

Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μοῦσεῖον Φυσικῆς Ἱστορίας τῶν Παρισίων ἤνοιξε πρὸ ἡμερῶν μία ἔκθεσις μυκήτων. Ἀνωτέρω, μερικὰ μεγάλα μανιτάρια, ἀπὸ τὰ ἀπαντώμενα εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Παρισίων, ὅπως ἐκτίθενται εἰς τὸ Παριστινὸν Μουσεῖον.

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΕΝΟΣ ΕΚΠΤΩΤΟΥ

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΦΑΡΟΥΚ

Μία Ἑλληνὶς ὁ μεγάλος του ἔρως.

ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΝ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΜΥΣΤΙΚΟΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟ ΠΟΥΛΙ

Τότερα ἐγύρισαν εἰς τὴν Καμέλια καὶ τῆς εἶπαν:

—Μπῆτε μέσα εἰς τὸ αὐτοκίνητό μας. Μὴ φοβᾶσθε. Κανεὶς δὲν θὰ σᾶς πειράξῃ. Θὰ σᾶς πᾶμε εἰς μίαν ὑψηλὴν προνομιοῦχον κατοικίαν, ἡ ὁποία θέλει νὰ σᾶς γνωρίσῃ.

Ἡ Καμέλια δὲν μποροῦσε νὰ ἀρνηθῇ θέαια. Τὸ αὐτοκίνητο τὸ βασιλικὸ ἔφυγε καὶ μὲ τὸν Ἀχμὲτ Ἐμιναν δύο ἀστυνομικοί. Αὐτοὶ ἐξήγησαν ὅτι ἦταν ἐπιθυμία τοῦ Βασιλέως νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν Καμέλια καὶ ὅτι καλὸ θὰ ἦταν νὰ ἔφευγε τὸ ταχύτερο διὰ τὴν Ἰταλίαν, ὅπου ἐθὰ «διὰ κάνῃ ματογραφικὰς μελέτας». Ὁ Ἀχμὲτ Σάλεμ δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ὑποταχθῇ. Σὲ λίγο φάνηκε νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος τους ἕνα στρατιωτικὸ τζίπ τὸ ὁποῖον τοὺς παρέλαβε καὶ τοὺς ἔφερε πίσω εἰς τὸ Κάϊρο. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὰ περίχωρα τότε ἤλθε ἡ διαταγὴ νὰ ἀνοίξῃ πάλι ὁ δρόμος πρὸς τὸ Σουέζ. Ἡ ἐπιχείρησις τοῦ «χιλιερικοῦ συστήματος» εἶχεν ἐπιτύχει. Ὁ κεντρικώτερος δρόμος τῆς Αἰγύπτου εἶχε κλεισθῇ διὰ νὰ μπορέσῃ ὁ Φαρούκ νὰ κατακτήσῃ τὴν καρδιὰ μιᾶς ἠθοποιοῦ τοῦ κινηματογράφου.

Ἡ Καμέλια ὡδηγήθηκε τὸ ἴδιο ὀδυρόμενη εἰς τὴν «Γωνιὰ Φαρούκ». Ὅπως εἴδαμε ἀπὸ προηγούμενη μας περιγραφὴ ἡ «Γωνιὰ» αὐτὴ ἦταν κατασκευασμένη ειδικῶς γιὰ τὶς ἐρωτικὲς ἐκμυστηρεύσεις τοῦ Φαρούκ. Καὶ ἐκεῖ ἐπερίμενεν ἐκεῖνο τὸ βράδι τὴν Καμέλια. Ἡ συνάντησις δὲν εἶχε καμμιὰ ψυχρότητα ποὺ μποροῦσε νὰ προκαλέσῃ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε προετοιμασθῇ. Ἡ Καμέλια ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ἐπληροφορήθηκε γιατὶ εἶχε γίνει ἡ ἀπαγωγὴ εἰς τὸν δρόμον τοῦ Σουέζ, αἰσθάνθηκε κάποια φιλοδοξία νὰ μεγαλώνῃ μέσα της. Σὰν γυναίκα ὑπερηφανεύθηκε ὅτι ἕνας Βασιλιᾶς ἀναστατώνει τὸ Κράτος του γιὰ νὰ κερδίσῃ τὸν ἔρωτά της... Ἔτσι, ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὁ Φαρούκ ἀντελήφθη ὅτι ἡ Καμέλια ἦταν ἀπὸ τὶς γυναῖκες ποὺ δὲν θὰ ἐγλύτωνε γρήγορα μαζί της. Αἰσθάνθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὴ γοητειά της νὰ τὸν κατακτᾷ. Σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ἤμεινε μόνος μὲ τὸν Ποὺλι τοῦ εἶπε:

—Τί εἶπες; Ἑλληνικὸ αἷμα ἔχει μέσα της αὐτὴ ἡ Καμέλια; Τότε τὸ ἑλληνικὸ αἷμα φαίνεται πὼς εἶναι πολὺ προκλητικὸ γιὰ τὸν ἔρωτα...

Ὕστερα ὅμως ἀπὸ δυὸ-τρεῖς ἡμέρες ὁ Φαρούκ εἶχε μιὰ σοβαρὰν ἐνόχλησιν γιὰ τὸν ἔρωτα τῆς Καμέλιας. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν ἐπεσκέφθη καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι «κάποιο λεπτὸ ζήτημα» εἶχε δημιουργηθῇ ἀπὸ μιὰ σχέσιν του μὲ μιὰ κυρία...Δὲν ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ οἱ ἔρωτες τοῦ Φαρούκ ἔφεραν σὲ δύσκολη θέσι τὸ ἐπίσημον Κράτος. Ἀλλὰ ὁ Φαρούκ ὅταν οἱ ὑπουργοί του ἔρχονταν νὰ τοῦ μιλήσουν γιὰ κάτι τέτοια πράγματα, τοὺς ἄφινε νὰ τοῦ ἀναπτύσσουν τὴν «ὑπόθεσι» καὶ ὕστερα τοὺς κορόϊδευε. Καμμιὰ φορὰ ὅμως καὶ ἀγόμενε καὶ ἔπαυε καὶ τὸν ὑπουργὸν γιὰ τὸν ἔρωτα κάποιας «κυρίας».

Ἐκείνη τὴν ἡμέρα, λοιπόν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ εἶχεν εἰπεῖ ὅτι μία μεγάλη ὀργάνωσις ποὺ εἶχε γίνει ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν Ἀραβικῶν Κρατῶν γιὰ τὴ βοηθείαν τοὺς Ἄραβας τῆς Παλαιστίνης κατὰ τῶν Ἑβραίων—τότε μόλις εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀναφαίνεται τὸ Παλαιστινιακὸν—εἶχεν ἐκδηλώσει δυσφορίαν διότι ὁ Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ποὺ κανονικὰ θὰ ἦγετο μιὰ ἡμέρα τοῦ στρατοῦ τῆς Ἀπελευθερώσεως κατὰ τῶν Ἑβραίων εἶχεν ἐρωτικὲς σχέσεις μὲ μίαν Ἑβραίαν.

Ὁ Φαρούκ προσπάθησε νὰ ξεφύγῃ:

—Μά, δὲν εἶναι Ἑβραία...Εἶναι Ἑλληνίδα...

Ὁ ὑπουργὸς τὸν διέκοψε εὐγενικὰ καὶ φοβισμένα:

Ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος θέλετε νὰ πῆτε Μεγαλειότατε. Ἀλλὰ ἡ καταγωγὴ της εἶναι ἑβραϊκή.

Τότε ὁ Φαρούκ ἐγύρισεν εἰς τὸ προσφιλές του σύστημα τῆς εἰρωνίας:

—Λοιπόν, κύριε ὑπουργὲ τῶν Ἐξωτερικῶν, αὐτὸ εἶναι τὸ μέγα ζήτημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ; Ἡ Καμέλια...Δὲν ἔχουμε τίποτε ἄλλο...Δὲν ἔχουμε τὸ ζήτημα τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Ἄγγλων ἀπὸ τὸ Σουέζ. Καὶ θέλετε νὰ μοῦ κανονίσετε καὶ τὶς σχέσεις μου μὲ τὶς γυναῖκες. Καὶ νὰ μοῦ ἀπαγορεύσετε νὰ βλέπω μιὰν Ἑλληνίδα...

Ὁ ὑπουργὸς κατάλαβεν ὅτι θὰ ἀκολουθοῦσε καταγίδα...Θὰ ἔβεδίωκε κακὴν κακῶς... Εἶχε προηγούμενα. Καὶ θεώρησε καλύτερον νὰ ξητήσῃ συγγνώμην καὶ νὰ ἀποχωρήσῃ.

Ὁ Φαρούκ συνώδευσε τὸν ἀποχωροῦντα του μὲ ἕνα ἄγριον καχασμό. Ἀλλὰ ἡ ὑπόθεσις δὲν εἶχε τελειώσει ἐδῶ.

Ὅταν ἔφυγεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Φαρούκ φώναξε τὸν «συνεργάτην» του, τὸν Ποὺλι, εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσε ὅσα πράγματα τοῦ εἶχε μεταδώσει ὁ ὑπουργὸς διὰ τὸν ἔρωτα μὲ τὴν Καμέλια. Ὁ Ποὺλι, δαιμόνιος, πονηρός, μὴ θέλοντας νὰ τεθῇ τόσο γρήγορα ἐπὶ τάπητος ἡ ἀνακάλυψεως νέας φίλης γιὰ τὸν Βασιλέα, σκέφθηκε τότε νὰ κάμῃ μίαν πρότασιν εἰς τὸν Φαρούκ:

—Τί θὰ λέγατε, Μεγαλειότατε, ἂν παίρνατε τὴν Καμέλια σ' ἕνα ταξίδι στὸ ἐξωτερικό; Ἔτσι θὰ ἀποφεύγαμε τὰ σχόλια.

Ὁ Φαρούκ ἐνθουσιάσθηκε:

—Πολὺ ὡραία ἡ ἰδέα σου. Ἀντώνιο.

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν «Γωνιὰ Φαρούκ», τὰ μυστηριώδες ἐρωτικὸ καταφύγιο τοῦ Φαρούκ, ἡ Καμέλια ἤλθε φορῶντας ἕνα καινούργιο φουστάνι τὸ πρῶτο ποὺ εἶχε φορέσει ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ Βασιλέως. Ἦταν ἕνα ὡραιότατο τελευταῖο μοντέλο τοῦ Παρισιοῦ. Ὁ Φαρούκ εἶχε πάντοτε στενὴ συνεργασία μὲ τὸν μεγαλύτερο οἶκο ραπτικῆς τοῦ Καΐρου καὶ κρατοῦσε πάντοτε διὰ τὶς φίλες του τὰ νεώτερα μοντέλα. Κάποτε, μία ἀπὸ τὶς φίλες του παρεπονέθη ὅτι τὸ μοντέλο τοῦ φουστανιοῦ της εἶχε πωληθῇ καὶ εἰς ἄλλην κυρία τοῦ Καΐρου. Ὁ Φαρούκ ἐθύμωσε τόσο πολύ, ποὺ διέταξε τὴν ἀπέλασιν τῆς Γαλλίδος διευθυντρίας τοῦ ἀτελιὲ καὶ ἐσώθηκε αὐτὴ μόνον μὲ τὴν ἐπέμβασιν τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας.

Τώρα ἡ Καμέλια ἄρχισε νὰ ἀπολαμβάνῃ ὅλα τὰ εὐεργετήματα τοῦ βασιλικοῦ ἔρωτος. Ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα ὅμως δὲν ἐπερίμενε ποτὲ νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν Φαρούκ τὴν μεγάλη πρότασιν.

—Διάλεξε ποιὸ μέρος τοῦ κόσμου σ' ἀρέσει γιὰ νὰ πᾶμε νὰ περάσουμε τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

Ἡ Καμέλια γέλασε. Δὲν φαντάζεται ὅτι μποροῦσε ἕνας Βασιλιᾶς νὰ ζητήνῃ ἀπὸ τὴν χώρα του ὁποιὰ στιγμὴ ἤθελε καὶ τοῦ ἀπήντησε:

—Πᾶμε ὅπου θέλεις ἐσύ.

Ὁ Φαρούκ εἶχε ἕτοιμο τὸν τόπο τοῦ ταξιδιοῦ του:

Τί θάλεγες ἂν πηγαίναμε εἰς τὴν Κύπρο;

Ἐπήδησε καὶ τὸν φίλησε ἡ Καμέλια.

—Μὰ εἶναι ἡ πατρίδα μου.

Τὸ ἤξερε, βέβαια αὐτὸ ὁ Φαρούκ. Ἀπὸ ἐκεῖ εἶχε ξεκινήσει ἡ Καμέλια. Θλιβερὲς ἡμέρες εἶχε περάσει ἐκεῖ. Ἦταν οἱ ἡμέρες ποὺ δὲν εἶχε διαλέξει ἀκόμη τὴν ζωὴ τῆς ἀρτίστας. Φτωχὴ οἰκογένεια, μὲ δυσκολία τὰ ἔφερνε βόλτα, καμμία ἄνεσις, καμμία ἐλπίδα καλυτέρας ζωῆς. Ξαφνικὰ ἄνοιξε ἐμπρός της ὁ οὐρανὸς τῆς δόξης καὶ ἔγινε γνωστὴ ἀπὸ τὴν θόνη. Ἤθελε λοιπὸν νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν πατρίδα της τώρα ποὺ ἦταν μεγάλη καὶ φημισμένη.

Ἔτσι ἑτοιμάσθηκε τὸ ταξίδι γιὰ τὴν Κύπρο.

Τὴν μεταπροσεχῆ Δευτέραν: ἡ συνέχεια.

ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΝ ΜΟΥΚΤΑΡΗΣ

Διὰ τοὺς Μηχανικούς

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς Κυπρίους μηχανικοὺς καὶ Τεχνίτας χρειάζονται —

★ ΠΡΙΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ διὰ μέταλλα
★ ΣΒΑΝΑΔΕΣ διὰ μέταλλα καὶ ξύλα
★ ΤΟΡΝΟΥΣ ὅλων τῶν εἰδῶν
★ ΑΡΙΔΕΣ κ.λ.π.

παρακαλοῦνται προτοῦ δώσουν τὲς παραγγελίες των, νὰ φροντίσουν νὰ δοῦν τοὺς εἰκονογραφημένους Τιμοκαταλόγους τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐργοστασίου —

CHARLES TAYLOR (Birmingham) LTD.

Τὸ Ἐργοστάσιον τοῦτο φημίζεται διὰ τὸ ἀρίσιης ποιᾳτητος προϊόντα του. καὶ ἀσφαλῶς θὰ βρῆτε τὰ ἐργαλεῖα ποὺ σᾶς χρειάζονται — εἰς τὰς καλυτέρας καὶ συμφερωτέρας τιμάς.

Ἀποταθῆτε εἰς τὸ Κατάστημα —

ΟΔΟΣ ΟΝΑΣΑΓΟΡΟΥ ΑΡ. 17
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Η ΚΑΛΗ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ

ΠΡΟ ΕΞΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑΣ

«ΕΥΑΓΟΡΑΣ» 1891

Ἐπανελήφθη ἐν τῇ Βουλῇ ἡ συζήτησις διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου. Ὁ κ. Λιασίδης προτείνει κατ' ἀρχὴν τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Λευκωσίας εἰς Κούκλια, Βατυλήν, Ἄσσιαν καὶ Λάρνακα.

—Διεπράχθη ἐν Ψημολόφῳ τρομερὸς φόνος ἐν πλήρει καφενείῳ. Ὁ φονευθεὶς καλεῖτοι Κωνσταντῖνος Γεωργίου Πιρακά, ὡς βρίσκεται δὲ κατηγοροῦνται τρεῖς.

—Δύο Ὀθωμανοὶ ἐπετέθησαν διὰ ράβδων κατὰ τινων χριστιανῶν πλησίον τοῦ γνωστοῦ καφενείου τοῦ Παναγιωτάκη πληγώσαντες δύο ἐκ τούτων. Τὸ διάβημα τοῦτο ὀφείλεται, πιστεύομεν, εἰς τὴν μέθην τῶν Ὀθωμανῶν, διότι οὐδεὶς ἄλλος ὑπῆρχε λόγος.

—Ἕνεκεν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπιδιορθώσεως ἑνὸς τοίχου ἐξερράγη ἐν Ἱεροσολύμοις μεταξὺ Ὀρθοδόξων καὶ Λατίνων ἔρις δεινή. Τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα παρεμβάντα ἐπυροβόλησαν βαρβάρως κατὰ τοῦ πυκνοῦ πλήθους καὶ κατεκλύσιαν ἐν ἀκαρεῖ τὴν πλατεῖαν διὰ νεκρῶν.

★

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

Λευκωσία: Μαγικὸ Παλάτι: «Ἀρχόντισ

Ο ΓΚΡΟΜΥΚΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ

Ἡ Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ τῆς Γ. Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ ἀπέρριψε τὴν Ρωσσικὴν αἴτησιν, ὅπως ἀντιπρόσωποι τῆς ἐρυθρᾶς Κίνας καὶ τῆς Β. Κορέας μετάσχουν εἰς τὰς συζητήσεις διὰ τὸν μικροβιακὸν πόλεμον εἰς τὴν Συνέλευσιν. Ἀνωτέρω, ὁ Ρῶσσος ἀντιπρόσωπος κ. Γκρομύκο, συζητῶν μὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς δορυφόρου Τσεχοσλοβακίας Ζίρι Νέσεϊ, μετὰ τὴν Σοβιετικὴν ἦτταν.

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΦΑΙΔΡΟΤΗΤΕΣ

ΠΩΣ ΔΥΟ ΚΥΠΡΙΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΓΝΩΡΙΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΠΑΓΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Τοῦ κ. ΠΑΝΤΕΛΗ Γ. ΜΠΙΣΤΗ

Ἡ σκηνὴ σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα καφενεῖα τῆς Ἀθήνας. Τοῦ «Γαμβέτα». Δυὸ πρωτοετεῖς Κύπριοι φοιτηταί, σκυμμένοι πάνω σ' ἕνα τάβλι δίνουν τὴν μάχη τῶν ζαριῶν. Οἱ θαμῶνες τοῦ κέντρου τοὺς παρακολουθοῦν, γιατὶ ἀπὸ τὴν προφορὰ τοὺς καταλαβαίνουν πὼς ἤρθαν ἀπόξω. Ξαφνικὰ τὰ μάτια ὅλων πέφτουν στὴν εἴσοδο.

—Ὁ Στρατάρχης, εἶπε κάποιος.

Καὶ πράγματι, ἔκαμε τὴν ἐμφάνισή του, ὀρθός, νορδυτός, μὲ βῆμα σταθερό, ὁ «Στρατάρχης».

Τὰ δυὸ Κυπριόπουλα τὰ ἔχασαν κυριολεκτικά. Ἔκλεισαν τὸ τάβλι καὶ κάρφωσαν τὰ μάτια τους ἐπίμονα στὴν «μεγάλη προσωπικότητα», ποὺ ὁλόενα καὶ πλησίαζε στὸ κέντρο τῆς αἴθουσης. Ὁ «Στρατάρχης» κρατοῦσε στὰ χέρια τὴν «Στραταρχικὴ του ράβδο», καὶ ἔδειχνε μὲ περηφάνεια τὸ γεμάτο ἀπὸ «παράσημα» στῆθός του. Τὰ μιὰ στιγμὴ στάθηκε, χαιρέτησε στρατιωτικὰ μὲ τὴ «ράβδο του» τοὺς θαμῶνες, ἔκαμε στροφὴ πρὸς τ' ἀριστερὰ καὶ ἄφησε τὴν αἴθουσα.

—Ποιός ἦν τοῦτος, σιόρ; ρώτησε κατάπληκτος ὁ ἕνας φοιτητής.

—Εἶναι ὁ Στρατάρχης Παπάγος, εἶπεν ἕνας ἀπὸ τοὺς θαμῶνες τοῦ κέντρου, ἐκμεταλλευόμενος τὴν ἐπαρχιώτικη ἀφέλεια τῶν παιδιῶν.

—Τζαὶ ἤντα μπορῶ ἤθελεν δὰ μέσα ὁ Ἀρχιστράτηγος; ρώτησε μὲ φανερὴ κατάπληξη ὁ ἄλλος φοιτητής.

—Ἤκουε γιὰ ψήφους, ἐξακολούθησε τὸ «δούλεμα».

—Τζαὶ γιὰ ἤντα ἔφυεν χωρὶς νὰ μιλήσῃ; εἶπαν καὶ οἱ δυὸ φοιτηταὶ μαζί.

—Εἶδε τὸν Πλαστήρα, ἀπάντησαν δυὸ—τρεῖς μαζί, καὶ ἔδειξαν κάποιον ποὺ ἤσυαζε καταπληκτικὰ τοῦ στρατηγοῦ, στὸ βάθος, καὶ συζητοῦσε δυνατὰ μὲ μερικοὺς φίλους του.

Ὁ σοσίως τοῦ Πλαστήρα μιλοῦσε κείνη τὴν ὥρα γιὰ ἐκλογές. Ἔτρωνε τὰ χέρια στὸ κενό, καὶ προσπαθοῦσε νὰ πείσῃ τοὺς γύρω του πῶς μονάχα αὐτὸς θὰ μποροῦσε νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ λάχια του ἔφθαναν ὥς τὸ ταβάνι τῶν δυὸ φοιτητῶν. Δὲν ἤθελαν καὶ πολὺ γιὰ νὰ καρφώσουν τὰ μάτια τους καὶ στὴ δεύτερη αὐτὴ «προσωπικότητα», καὶ νὰ τὴν κυτάξουν μ' ὁλάνοιχτο στόμα.

—Ὁ Πλαστήρας σιόρ, ὁ χέσινὸς κυβερνήτης.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ ρώτησε πάλι: «Δὲν εἶδεν τὸν Πλαστήραν ὁ Παπάγος;».

—Πῶς, τὸν εἶδε καὶ τὸν παειδε, ἀλλὰ δὲν μιλοῦνται σὲ παραμονὲς ἐκλογῶν. Αὐτοὶ τὰ ἔχουν καλὰ μεταξύ τους μόνο στὶς ἐπίσημες τελετὲς καὶ δεξιώσεις. Ἐκεῖ νὰ δῆτε χαιρετοῦρες, φιλοφρονήσεις καὶ ὑποκλίσεις, κούρδισε πάλι τὰ παιδιὰ μιὰ «κάτσιδα» τοῦ κέντρου.

—Σκέφτου σιόρ, νὰ θωρῇς δὰ μέσα, τέτοιους μάλουος ἀθρώπους, παρετήρησε ἐπίλοιπος ὁ ἕνας φοιτητής. Καὶ ὁ ἄλλος συμπληρώνοντας, εἶπε πὼς εἶναι πολὺ εὐτυχής, γιατὶ ποιὸς ξέρει, πότε θὰ μποροῦσε νὰ δῇ ἀπὸ τόσο κοντὰ τοὺς «μεγάλους» ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος.

—Τζαὶ ἀφοῦ δὲν τὰ πᾶσιν καλά, ρώτησε ξανὰ τὸ ἕνα Κυπριόπουλο, γιατὶ χαιρέτησαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο;

—Αὐτοὶ ὑποκρίνονται. Καὶ καλὰ κάνουν. Γιατὶ ἔτσι δείχνουν πὼς εἶναι ἀνώτεροι καὶ πολιτισμένοι. Τρέμουν τοὺς ξένους ἐπίσημους, μὴ τοὺς κακοχαρακτηρίσουν. Οἱ δυσιὲς καὶ οἱ ἄβολοι χαρακτηρισμοὶ εἶναι ἀποκλειστικὴ δουλειὰ τῶν ἐφημερίδων. Αὐτὲς μάλιστα.. Βρίσκονται πραγματικὰ στὸ ὕψος τους!

Τὰ νεοφερμένα παιδιὰ δὲν εἶχαν γνώμη πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Ὅμως, ρώτησαν, γιατὶ δὲν φάντηκε καὶ ὁ Βενιζέλος ἀπὸ παυθενά, γιὰ νὰ πάρῃ τὴν ἀνάλογη θέση στὸ πάνθεο τῶν «προσωπικοτήτων», ποὺ παρηλασαν ἐγκόγνιτο ἀπὸ τὸ καφενεῖο τοῦ «Γαμβέτα».

Δὲν μπορεῖτε νὰ τοὺς δῆτε ὅλους μαζί, σὲ μιὰ φορά, τοὺς καθησύχασε ἕνας φαρσέρ. Αὐτός, προτιμᾶ τὰ μαγειρεῖα ἀπὸ τὰ καφενεῖα, καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ τὸν θρῆτε πιὸ βράδυ σὲ κανένα τραπέζι ἑστιατορίου νὰ «μαγειρεύῃ» ἀπὸ τὰ παρασκήνια μὲ τὸν Μαοκεζίνη «τὸ πιάτο τῆς ἡμέρας», ποὺ θὰ σερβίρουν οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες τῆς χώρας στὸ λαό, τὴν ἄλλη μέρα τῶν ἐκλογῶν.

Κάποτε ἀποκαλύφθηκεν ἡ φάρσα. Γέλασαν ὅλοι μὲ τὴν καρδιά τους, καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλους τὰ δυὸ Κυπριόπουλα μὲ τὸ παθημά τους.

Φεύγοντας ἀπὸ τὸ κέντρο ἄρησα ἄθελα τὴν σκέψη μου νὰ ταξιδεύῃ ὡς τὸ «Δαφνί», ποὺ βρίσκεται μιὰ περίφημη «δόξα-λόξα» τῆς Ἑλλάδος, ὁ Δελιαπετρίδης. Καὶ σκέφθηκα, πὼς ἂν ἡ Ἀθήνα δὲν ἔχει νὰ δείξῃ σήμερα τέτοιες «δόξες», ὡς τοῦτο ἔχει πάντα τοὺς ἄμοιρους τύπους της. Καὶ τὸ ἀπουδαιότερο ἔχει ἕνα εἰδικὸ συντηρεῖο ἀνθρώπων, ποὺ ξαίρουν νὰ ἀνακαλύπτουν τοὺς ἀνιαίρορους — ἰσορροπημένους «Λιλιπουτρίδες» τῆς κάθε ἐποχῆς!

ΓΙΝΕΤΕ ΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΣΑΣ

ΟΙ ΘΟΡΥΒΟΙ ΚΑΙ Η ΑΚΟΗ

Ποιὰ εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῶν θορύβων ἐπὶ τῆς ἀκοῆς; Μὲ αὐτὸ τὸ θέμα ἠσχολήθη εἰδικώτερα τὸ συνέδριον τῶν ὠτορινολαρυγγολόγων ποὺ συνῆλθε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν «Οἶκον τῆς Χημείας» στὸ Παρίσι. Μεταξὺ ἄλλων ἀνεφέρθη εἰς τὸ συνέδριον ἡ ἔρευνα ποὺ ἔγινε προσφάτως εἰς τὸν τομέα τῆς ἀκουστικῆς μέσα εἰς τὰ μεγάλα ἀμερικανικὰ ἐργοστάσια. Ἡ ἔρευνα ἔγινε διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἐπίδρασις τῶν θορύβων ἐπὶ τῆς ἀποδοτικότητος τοῦ προσωπικοῦ. Ὅλα τὰ μηχανήματα τοῦ ἐργοστασίου ἐτέθησαν εἰς κίνησιν καὶ αἱ δακτυλογράφοι καὶ οἱ λογισταὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐργασθοῦν μὲ ἀνοικτὰς τὶς πόρτες καὶ τὰ παράθυρα τῶν γραφείων των, ὥστε νὰ εἰσβάλουν ὅλοι οἱ ἐκκωφαντικοὶ κρότοι. Ὕστερα ἐληφθησαν διάφορα μέτρα ἀπομονώσεως τοῦ ἤχου. Οἱ κρότοι ἐμετριάσθησαν. Ποιὸ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα; Μὲ τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ θορύβου τὰ λάθη τῶν δακτυλογράφων ἠλαττώθησαν κατὰ 29%, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ λογιστηρίου κατὰ 52% καὶ παραλλήλως παρετηρήθη δελτίωσις 37,5% εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ προσωπικοῦ. Ἕνας εἰδικὸς τῆς ἀκουστικῆς, ὁ κ. Ρ. Ντεγκραΐ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ συνέδριον ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἰσχυρῶν ἤχων, πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουν τὴν αἴσθησιν ὅτι δονοῦνται τὰ ὀστὰ τοῦ κρανίου των, ὅτι εἰσορμᾷ δυνατὸν ρεῦμα ἀέρος μέσα εἰς τὰς ρινικὰς κοιλότητας καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅτι ἐλαττοῦται ἡ ὅρασίς των. Ἄλλα συμπτώματα εἶναι ἡ ἐξασθένησις τῆς ἀντιστάσεως τοῦ δέρματος εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ γενικὰ μία κατάπτωσις τῶν σωματικῶν δυνάμεων. Ἀρχικὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ ἀπεδίδοντο εἰς τοὺς «ὑπερήχους». Ἀπεδείχθη ὅμως ὅτι ὀφείλονται εἰς τοὺς ἐντατικοὺς ἤχους τῆς ἡχιτικῆς, κλιμακος ποὺ συλλαμβάνει τὸ αὐτὶ τοῦ ἀνθρώπου, μὲ ἄλλα λόγια στοὺς ἤχους τῶν μοτὲρ καὶ τῶν διαφόρων μηχανῶν. Ὁ Ἀμερικανὸς Ρόζεμπλιτ ἐμελέτησε τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἤχων ἐπὶ τῆς ἀκοῆς ἐργατῶν ποὺ δουλεύουν εἰς λεβητοστάσια. Τὰ 75% τῶν ἐργατῶν αὐτῶν παρουσίαζαν ἀρκετὰς σοβαρὰς βλάβας τοῦ ἀκουστικοῦ ὀργάνου. Ἄλλος Ἀμερικανὸς εἰδικός, ὁ Οὐλμακ ἐξήτασε 100 ἀξιωματικοὺς τῆς ἀεροπορίας. Ἐξ αὐτῶν μόνον 3% εἶχαν κανονικὴν ἀκοήν. Ὅλων τῶν ἄλλων οἱ ἀκουστικὴ ἰκανότης εἶχε μειωθῇ σημαντικὰ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ θορύβου τῶν μοτὲρ τῶν ἀεροπλάνων. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ καταφαίνεται ἡ ὀλεθρία ἐπίδρασις ποὺ ἔχουν οἱ ἐκκωφαντικοὶ θόρυβοι ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀκοήν, ἀλλὰ γενικώτερα διὰ τὸ νευρικὸν σύστημα.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης: Τυπογραφεῖα «Κόσμος Λτδ». Τύποις «Κόσμος Λτδ». Ὁδὸς Ἀποστόλου Βαρνάβα ἀρ. 10, Λευκωσία — Κύπρου.

Ὁ Ἕξω Κόσμος

★ Μὲ τὴν παράτασιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, παρατήρησιν ὅτι Γάλλοι ἰατροί, ὑπὸ καθεστῶτα ἐπὶ ὁλόνεν ὀλιγάτερα καὶ ἐργασίμη ἐκά τοὺς γέρους, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴ σχολείαν φίτονται εἰς τὴν ὑποπόλην.

—Καὶ ὡς μέσον πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς οἱ δύο ἐπιστήμονες πρωτεύουν τὴν αὔξησιν τῶν ἐτῶν τῶν σχολικῶν σπουδῶν καὶ τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς ἐνηλικιώσεως τῶν νεῶν ὅλων τοῦ κόσμου.

—Ἀφήσατε τὰ παιδιὰ ἐπὶ περισσότερα ἔτη εἰς τὰ σχολεῖα ἐπιβραδύνατε τὴν ἐνηλικίωσίν των καὶ κατόπιν ρίψατε τα μέσα εἰς ἕνα κόσμον, ὁ ὁποῖος τὰ ἀναμένει, λέγει ἡ σύνταγὴ τῶν δύο ἰατρῶν.

★ Ἐπὶ 22 μῆνας κατὰ τὴν πόλεμον μία οἰκογένεια Ἰταλῶν χωρικῶν εἰς τὴν περιοχὴν Ροβίγκο, ἀφηρῦσα πάντα κίνδυνον, ἀπέκρυπτεν ἕνα Νοτιοαφρικανὸν δεκανέα, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποδράσει ἀπὸ στρατόπεδον αἰχμαλώτων—καὶ προχθὲς ἡ οἰκογένεια αὐτὴ ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ αὐτοθυσία της δὲν ἐλησμονήθη.

—Ἡ νεαρὰ Ἰταλὶς Ἀντζέλικα καὶ ὁ θεῖος της Τσέζαρε Τζιαγκάτα ἔλαβαν προχθὲς ἐπιστολὴν ἀπὸ τὴν χήραν τοῦ Νοτιοαφρικανοῦ δεκανέως, διὰ τῆς ὁποίας τοὺς ἐπληροφορεῖτο ὅτι ὁ ἄνδρας της τοὺς εἶχεν ἀφήσει διὰ τῆς διαθήκης του ἀπὸ 200 λίρας εἰς τὸν καθένα.

★ Ἐξ τὸν ἀτέρμονα κατάλογον τῶν ρωσσικῶν ἐφευρέσεων καὶ ἀνακαλύψεων ἡ Μόσχα προσέθεσε τελευταίως καὶ ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν ἀντιβιοτικῶν φαρμάκων.

—Τὴν ἡμέραν ὅπου ἀνηγγέλλετο ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου Νόμπελ εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν στρεπτομυκίνην δρα Οὐάξσμαν, καθηγητὴν τοῦ ἀμερικανικοῦ Πανεπιστημίου Ράτγκερς, ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς Μόσχας διεκήρυσσεν ὅτι ἡ ἀνακάλυψις ὅλων τῶν ἀντιβιοτικῶν φαρμάκων εἶναι ἔργον σοβιετικῶν ἐπιστημόνων.

—Χάρις εἰς τὰς ἀνακαλύψεις αὐτὰς τῶν ἐπιστημόνων μας, ἐπιζεῖ ὁ ραδιοσταθμός, ἀσθένειαι, αἱ ὁποῖαι ἐθεωροῦντο ἄλοτε ὡς ἀκατανίκητοι, σήμερον θεραπεύονται—ἢ ἀναχαιτίζονται.

★ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς διασημοτέρους ψυχολόγους τοῦ κόσμου συνεκροτήθη εἰς Νέαν Τόρκην μὲ σκοπὸν ὅπως συγκεντρώσῃ τὰ ἀρχεῖα τοῦ Σίγμουντ Φρόϋντ, τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ψυχαναλύσεως.

—Συγκεκριμένως ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ἐπιστολὰς καὶ πᾶν ὅ,τι δὲν ἔχει δημοσιευθῇ ἀπὸ τὰς μελέτας τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ψυχαναλύσεως καὶ τὶς μεθόδους του.

—Ἡ Ἄννα Φρόϋντ ὑπεραχθῇ ὅτι θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ὅλα τὰ χειρόγραφα τοῦ πατρός της.

★ Ἕνας διαπρεπὴς Ἀμερικανὸς ἰατρὸς συνιστᾷ τὸ κρέας τῆς φαλαίνης ὡς τροφὴν διὰ τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν ἀναφυλαξίαν εἰς τὸ γάλα.

—Ὁμιλῶν ἐνώπιον συγκεντρώσεως παιδιάτρων ὁ δρ. Γκλαΐζερ, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου, εἶπεν ὅτι τὰ παιδιὰ κληρονομοῦν τὴν ἀλλεργίαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των.

—Τὸ κρέας τῆς φαλαίνης ἀποτελεῖ τὸ κατάλληλον φάρμακον, ἐξήγησεν ὁ δρ. Γκλαΐζερ, διότι εἶναι ἐντελῶς ἀπίθανον νὰ ἀπετέλει τοῦτο μίαν ἀπὸ τὰς τροφὰς τῶν γονέων μας.

★ Ἑκατοντάδες νεαρῶν Βερολινέζων ἐσώρμησαν προχθὲς εἰς κεντρικὸν κινηματογράφον τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης καὶ ἀπεδοκίμασαν τὴν προβαλομένην ἐκεῖ ταινίαν «Ἡ Ἀλεποῦ τῆς Ἐρήμου», ἡ ὁποία ἐξυμνεῖ τὰς στρατιωτικὰς ἀρετὰς τοῦ ναζιστοῦ στρατάρχου Ἐρβὶν Ρόμμελ.

—Δὲν ἐξηκριβώθη ἀκόμη ἂν οἱ νέοι αὐτοὶ ἠγανάκτησαν μὲ τὴν ἐξύμνησιν τοῦ Ρόμμελ ἢ μὲ τὴν σκηνὴν ὅπου ὁ Χίτλερ κατακρίνει τὸν στρατάρχην του ὡς μετανοήτα τῆς ἐναντίον του δολοφονικῆς ἀποπείρας τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1944.

ΩΡΑΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΜΕ ΔΡΟΣΕΡΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ

Θὰ ἀποκτήσετε νέαν λάμψιν καὶ νεανικὴν ὁμορφιὰν μὲ τὴν Μάσκαν Κάλλους

ΓΗΣΤ ΠΑΚ

Ἀπὸ τὴν πρώτην φορὰν αἰσθάνεσθε τὴν ἐπιδερμίδα σας δροσερὰν καὶ νεανικήν. Τακτικὴ χρῆσις θὰ χαριτῇ τὴν ἐπιδερμίδα σας λείαν καὶ ἁπαλὴν σάν ροδοπέταλον. Λοκιμάσατε αὐτὴν τὴν ἁπλῆν μέθοδον ὁμορφιᾶς ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ θὰ ἐνθουσιασθῆτε.

Τιμᾶται 2 σελ. ἕκαστος φάκελλος. Ἀπὸ ὅλα τὰ καλὰ φαρμακεῖα καὶ καταστήματα νεωτερισμοῦ

Ζητᾶτε τὸ

ΓΗΣΤ ΠΑΚ

σήμερον.

Γενικοὶ διανομεῖς ἐν Κύπρῳ

Π. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ

22, ὁδὸς Λευκώνος 22, ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΤΑ ΗΝΩΜ. ΕΘΝΗ ΕΝΕΚΡΙΝΑΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ, 6 (Ρέϋτερ).—Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐνέκρινε σήμερον διὰ 48—0 ψήφων μὲ 5 ἀποχὰς πρότασιν αὐξήσεως τῶν ποσῶν ἀνακουφίσεως τῶν προσφύγων Παλαιστίνης κατὰ 5 ἑκατομμύρια δολλάρια. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ διατεθῇ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν βοήθειαν τῶν προσφύγων καὶ δὲν θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῶν.

—Ἡ πρότασις ὑπεβλήθη ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς Γαλλίας, Βρεττανίας, Τουρκίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἰράκ ἀπέσχε.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ

ΚΕΡΥΝΕΙΑ 7 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν προσεχῆ Δευτέραν θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν πόλιν μας τὸ κακουργιοδικεῖον Κερύνειας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιδικαστοῦ κ. Χάλλιναν καὶ μὲ παρέδρους τοὺς κ.κ. Α. Ζήνωνα καὶ Α. Ἀτταλίδην. Θὰ ἐκδικασθοῦν αἱ ἀκόλουθοι ὑποθέσεις: Γ) Κατηγορία κατὰ τοῦ Ἀβράμη Μ. Καρταπανῆ ἐξ Ἀσωμάτου, 22 ἐτῶν, ὅτι ἦλθεν εἰς συνουσίαν μετὰ γυναικὸς παρὰ τὴν συγκατάθεσίν της. 2) Ὑπόθεσις διαρρήξεως τῆς οἰκίας τῆς λαΐδης Ντόροθυ Μέλδιλ Κρόσγουεηθ καὶ κλοπῆς ἐνὸς ἀνδρικοῦ ὡρολογίου καὶ κατοχῆς τούτου μὲ κατηγορουμένον τὸν Χουσεΐν Ἀλῆ ἐκ Καζάφανι, ἡλικίας 17 ἐτῶν. 3) Ὑπόθεσις φόνου μὲ κατηγορουμένον τὸν Χασὰν Χουσεΐν Τσοπάνογλου ἐκ Φώτας, 22 ἐτῶν. Οὗτος κατηγορεῖται ὅτι ἐξ ἑσκεμμένης κακοβουλίας ἐπροκάλεσε τὸν θάνατον τοῦ Χαμὴτ Μουσταφᾶ Πουρτζιοῦ ἐκ Φώτας.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ ΦΩΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΛΑΡΝΑΞ, 7 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπάρχει ἔλλειψις φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος καὶ εἰς τὴν πόλιν μας, ἡ ὁποία ἀπὸ χθὲς ἐνετάθη. Οἰκογενειάρχαι μὲ τὰς φιάλας ἀνὰ χεῖρας περιγαινοέρχονται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς καταστήματος εἰς τὸ ἄλλο ζητοῦντες σπίρτο καμινέττου, τὸ ὁποῖον δὲν κατορθώνουν νὰ ἐξασφαλίσουν οὔτε εἰς τιμὰς μαύρης ἀγορᾶς.

Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν καθυστέρησιν τῶν παραδόσεων τῶν ποσοτήτων ζιβανίας, τῶν διδομένων εἰς τοὺς οἰνοβιομηχάνους καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὰς ὅλως ἀνεπαρκεῖς ποσότητας αἱ ὁποῖαι παραχωροῦνται εἰς οὐτοὺς καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τοὺς μικροβιομηχάνους. Τρίτος λόγος εἶναι ἡ μὴ ἐκδοσις ἀδειῶν πρὸς ἐξαγωγὴν σπίρτου ἐκ τῶν χαρουπιῶν.

—ΦΩΤΙΣΤΙΚΟΝ ΞΥΛΟΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἐν Λάρνακι ἐμπορικὸς πράκτωρ κ. Ἰακ. Γ. Ρώσσος μᾶς γράφει ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ προμηθεύσῃ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁσασδήποτε ποσότητας ξυλοπνεύματος, ἤτοι φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος, τὸ ὁποῖον νὰ στοιχίσῃ τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς τοῦ πωλουμένου εἰς τὴν Κυπριακὴν ἀγορὰν φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος. Ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ξυλοπνεύματος, προσθέτει οὗτος, οἱ παραγωγοὶ ζιβανίας δὲν θὰ ζημιωθοῦν, διότι τὸ εἶδος τοῦτο «δὲν κάμνει δι' οἰανδήποτε ἀναμίξιν πρὸς κατασκευὴν ποτῶν.»

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

ΛΑΡΝΑΞ 7 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Τὸ κακουργιοδικεῖον ἀπήλλαξεν ἐλλείψει ἐπαρκοῦς μαρτυρίας τοὺς Γρηγόρην Ι. Κίτσου, ἐκ Λύσης, Μπέχαν Ἀλῆ ἐκ Περγάμου καὶ Γρηγόρην Χ. Τεμπίση ἐκ Λύσης, κατηγορουμένους διὰ διάρρηξιν οἰκίας καὶ κλοπὴν εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἀξίας 60 λιρῶν.

Τὸ κακουργιοδικεῖον ἐκδικάζει ἤδη ὑπόθεσιν σοδομίας εἰς τὴν ὁποίαν κατηγορούμενος εἶναι ὁ Συμεὼν Στυλιανοῦ ἐξ Ἄνω Λευκάρων.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ

ΚΕΡΥΝΕΙΑ 7 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ ἐπαρχιακὸν δικαστήριον Κερυνείας συνῆλθε τὴν π. Τετάρτην εἰς Ἁγ. Ἀμβρόσιον καὶ ἐξέδωσε τὰς ἀκολούθους ἀποφάσεις: Τὸν Ἀβδάμον Χατζηκυριάκου ἐξ Ἁγ. Ἀμβροσίου, κατηγορούμενον ὅτι ἐπλήγωσε μὲ μαχαίρι τὸν Βασίλην Μ. Χατζηπουλλήν, κατεδίκασεν εἰς φυλάκισιν 3 μηνῶν καὶ Λ.2.9.3 ἐξόδα. Τὸν Μιχαὴλ Χατζηπέτρου ἐκ Καλογραΐας προσελθόντα ἐνώπιον ὅτι ἐπροξένησε σωματικὴν βλάβην εἰς τὸν Γεώργιον Σωτήριν εἰς ἕνδεκα μηνῶν φυλάκισιν καὶ Λ. 2.8.0 ἐξόδα νοσοκομείου καὶ ἰατροῦ. Τοὺς Σοφόκλην Σταυρῆ καὶ Φιλιππον Σ. Γιούναν ἐξ Ἁγ. Ἀμβροσίου κατηγορουμένους ὅτι ὁ πρῶτος ἐπλήγωσε εἰς τὸν δεύτερον μίαν προβατίναν χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν μουκτάρην πιστοποιητικὸν ἰδιοκτησίας καὶ ὁ δεύτερος ὅτι ἠγόρασεν ἀπὸ τὸν πρῶτον μίαν προβατίναν χωρὶς νὰ ζητήσῃ πιστοποιητικὸν ἰδιοκτησίας εἰς πρόστιμον 3 λιρῶν ἕκαστον. Τὸν Μιχ. Χρ. Ράπτην, ἐξ Ἁγ. Ἀμβροσίου, κατηγορούμενον ὅτι ἐπροξένησε ζημίαν μιᾶς λίρας εἰς δένδρα ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἀγγελοῦν Σάββα ἐβδόμευσε δι' ἐγγυήσεως 25 λιρῶν ἐπὶ ἓν ἔτος.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΙ ΕΝ ΚΕΡΥΝΕΙΑ

ΚΕΡΥΝΕΙΑ 7 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα κατεδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ δικαστοῦ Κερυνείας κ. Α. Ἀτταλίδη: Ἡ Ἑλένη Σ. Κυπραίου κατηγορουμένη ὅτι ἠμπόδισε τὸν ἠλεκτρικὸν μετρητὴν τοῦ δημαρχείου νὰ καταγράψῃ τὴν κανονικὴν ποσότητα ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, κατεδικάσθη εἰς ἀποζημίωσιν 3 λιρῶν.

Τὸν Χρίστον Γεωργίου ἀπὸ τὸ Ἀγριδάκι κατηγορούμενον ὅτι, ἐνῶ ὠδήγει αὐτοκίνητον παρέλειψε νὰ διέλθῃ ὅσον τὸ δυνατὸν διὰ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ δρόμου εἰς μίαν καμπὴν κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 3 λ.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ

Παρεπέμφθη χθὲς ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ὁ ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ νῦν κάτοικος Λευκωσίας Θεόδωρος Γ. Καναούρης, κατηγορούμενος ὅτι διέρρηξε τὸ κατάστημα τοῦ Χαραλάμπους περιοχὴν ἔξω καταλάβει ἐδῶ ἀπὸ ἐτῶν μεγάλην θέσιν ὡς κάτοικος Λευκωσίας καὶ ἔκλεψε μερικὰς φιάλας κονιὰκ μάρκας «Ἀγγλίας» ἀξίας λ. 1.2.0. Ὁ κατηγορούμενος διατελεῖ ὑπὸ κράτησιν.

ΕΠΕΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

ΛΕΜΕΣΟΣ, 7 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Εἰς Σουηδὸς ναύτης τελῶν ἐν καταστάσει μέθης, ἔπεσε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ τὸ Τελωνεῖον, διὰ νὰ κολυμβήσῃ. Ὅταν ἀνεσύρθη ἀνευρέθη ἐπ' αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας μαχαιρίδιον τὸ ὁποῖον ἀνοίγει δι' ἐλατηρίου.

ΔΙΟΤΙ ΕΚΛΕΨΕΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

Κατεδικάσθη χθὲς εἰς ἑξάμηνον φυλάκισιν ὁ Χαράλαμπος Ἰωάννου κατηγορούμενος ὅτι τὴν 21 Σεπτεμβρίου ἔκλεψεν εἰς Λευκωσίαν, ἕνα ὡρολόγιον ἀξίας £5.10.0, ἀνήκον εἰς τὸν ἐκ Λατ